

7. 34. $\frac{2.}{29.}$

зала	~~7~~
шкаф	~~35~~
полка	3 № 186

7. ~~34.~~ $\frac{3.}{186.}$

Дирот.

ЕВАНГЕЛІЯ ВОСКРЕСНЫЯ,

НА ЛІТЪРГІИ ЧТѠМЫЯ,

НА НАРѢЧІИ АЛТАЙСКИХЪ КАЛМЫКОВЪ.

—
САНКТПЕТЕРБУРГЪ.

Изъ Сѣнодальной Тѣпографіи.

✠ АѠѢИ.

1868

Свѣтъ Санктпетербургскаго Комитѣта Духовной цензѣры печатать позво-
ляется. С. Петербургъ. Марта 15 дня, 1868 года.

Цензоръ, Архімандритъ Сергій.

ВѢЛІЕ ВЪ НЕДѢЛЮ ПАСХИ.

Іоан. зач. ѿ.

Наш башкыда Сос болгон, Сос Вутанда болгон,
Ол Сос Вутан болгон. Ол башкыда Вутанда
болгон. Ончо ончозы Анан пүткен, не ле пүткен
Анан пүтпей пүткен эмес. Анын боі түрүү бол-
гон, Анын түрүү кижілерге арык болгон. Арык
карачыда арып, карачкаа пүркегеді. Вутандан
іілген кижі болгон, анын ады Иоанн. Ол, арыкты
керелейрге, керее келген, ончолор анан ары пүтгін
деп. Ол боі арык болгон эмес, арыкты керелейрге
іілген. Элге келер ар кижіні арыдатган чын арык
бар болгон. Ол элде түрді, эл Анан пүткен,

Эл Аны таныбады. Боінын кїжілеріне келді,
 кїжілері Аны тїюүдәтпады. Ол Боін тїюүткан-
 дарды, Боінын адына аңдагандарды Күтәнге бала
 болзын деп пүүрді. Алар каннан түүлган эмес,
 эттін күүнінен эмес, эрдін күүнінен эмес,
 Күтәндан түүлгандар. Ол Соҗ эт болды, тол-
 тұра ақшылык чындык бої бїс бїле тїорді. Бїс
 Анын магын көрдїбїс, Анын магы Алазнан аныс
 түүлганнын магын дын. Іоланн Аны керелеп үн
 сала аңдат: менін кїїнїмче клааткан Менен озо
 болгон деп аңтканым пү: Ол дезе Менен озо
 барыт болгон, тедї. Анын толозынан ончобїс
 ақшылыка үзерї ақшылык алдыбїс. Ол Закон
 Моисейден берген, ақшылык была чындык Іисус
 Христостон болды.

БҮЗ НЕД'КЛЮ КЮ Ѡ АѠМ'К.

ІѠан. зач. 36.

Озо бір чакта, нед'вленіи паштамазы күн,
 кечкіде, Інесугын үренчіктері, Іудейлерден
 ійменіп, туюлушкан үііи эжігі пөктөлү бол-
 гондо, Інесу келді, ортозына тұра барды, аларга
 антты: елерге амыр болзын, теді. Мүніп андала,
 аларга Боінын колын, пүдүн, кабыргазын көргүс-
 ті. Үренчіктері Каанды королө сүгүне берді.
 Андарда, Інесу аларга экинчизін антты: елерге
 амыр болзын. Ваніп Мені Ада ійген, аніп елерді
 Мен ііп түрүм. Мүніп андала, үрүп ііп, аларга
 андат: Агару Тынды алыныгар. Кемнін кілін-
 чектерін таштазагар, ані ташталар, кемде калдыр-
 загар, анын боінда каларлар, теді. Андарда, оне-
 күдін бірүүзі, Андим тіттен Аюма, Інесу кел-
 ген түжүнда, алар-была анда іок болгон. Пал
 үренчіктер, біс Каанды кордік, тіірде, аларга ол

айтты: Анын колындагы каду орды аразын
 көрбөзем, кабыргазындагы аразына колум сүгүп
 көрбөзем, пүтпессім, теді. Сегіс күннүн бажын-
 да, Анын үренчїктерї база үндө оттурган, Аома
 алар-была кожо. Инусе эжїк пөктөлүдө келдї,
 алардын ортозына тұра барды, айтты: слерге амыр
 болзын, теді. Анын кїндө Аомаа айдат: кана,
 сабарын берї бер, колумды көр, колун бер, кабыр-
 гама сүгүп көр, пүтпес болбо, пүдөр бол, теді.
 Да Аома карүүн берїп айтты: Кааным менїн,
 Күтаїм менїн, теді. Да Инусе айдат: сен Менї
 көрдїм деп пүттїн, көрбей пүдөрлер алар кежїк-
 тү, теді. Инусе үренчїктерїнїн көзїнче, мұнан-
 даа өскө, пү бїчїкте чїнбеген, көп канкал эткен.
 Слердї, Инусетгы Христос Күтаїдын Күлы деп
 пүтїн, Да пүдүп, Анын адында түүрү болзын
 деп чїнгенї пү.

Въ недѣлю гю ѿ Мѣроноицахъ.

Марк. Зач. 3.д.

Озо бір чакта, тѣоп пүдүрөттөн үлүлардын
 бірүүзѣ, Күтандын каандыгын бої-даа сакып
 тюрген, Армад-ендегѣ, ады чыкан Иосиф келдѣ,
 Пилатка кѣрерге тѣдѣнѣп, Исустын сѣогѣн сұрады.
 Пилат аны өлүп-тѣр деп канкады, юстѣн бѣин
 кычыртып алала, өлгѣлі ұдады ба деп сұрады.
 Аңдарда, юстѣн бѣинѣн сұрап ұгала, сѣогѣн Иосифка
 берѣп ѣнды. Ол орү садып алала, Исусты тўжў-
 рүп алып, орүү-была ороды, каадаң онгон межѣке
 салды, межѣктѣн үүзын таш-была пазырып
 коңды. Марѣа Магдалина, Иосѣанын Марѣа аны
 салган фрѣн көрүп тұрдылар. Сүббот күн
 эрткен кѣінде, Марѣа Магдалина, Иаковтын
 Марѣа, база Саломѣа, Исусты барып сұрт-
 күштѣйрге, аромат садып алдылар. Эртен эрте,
 недѣленѣн пашгамазы күнүнде, күн чыгарда,

алар межіке келет, үзери эрмектежет: ташты
 межіктін үзүнін биске кем аңдарып берер,
 тинле, көрүп инзелер, таш аңдарып калтыр.
 Онызы дезе жан таш болгон. Межік ічине
 кірзелер, он анында, кинген ак кимдү аш
 үүлән оттүрат: аны көрөлө сүрееттідилер. Аңдар-
 да, аларга ол аңдат: сүрееттібегер. Назаранн
 Інсүсты педреп аңдар, паа креске кере тартыл-
 ганды: Ол теріліп түрды, Ол мұнда іок, аны
 салган ікрі пү. анын үренчїктерїне, база Петрге
 барып, Ол елердї Галленде озынар деп аңдыгар.
 Слер, анын аңтканы была, аны анда көрөрїгер,
 тедї. Алар чыгала, межіктен онто тюгүре бердї.
 Аларга тырлажү, сүреен келдї, корүкан боїнча,
 кемге-дее бїр-дее неме аңтпадылар.

Въ недѣлю дню ѿ разслабленномъ.

Іѡан. зач. дї.

Озо бір чакта, Іисусъ Іерусалимъ тұраа келді. Іерусалимдагы кой эжігінін анында, Еврей тілі-біле Бидезда тітген, кірер сү бар. Анын анында беш пөлгөн абылты тұрган. Ішінде, судын чанбаларын сакып, көзі іок, аксаак, күрүк іоболду көп кижі адып аткан. Кааннын Ангелы, аразында, ол суга түжүп чанбалтагтан болгон. Сү чанбалган кинде, аа озолоп кірері кандын- даа іоболынан азылаттан болгон. Анда отүс сегіс тил үүрү кижі адып аткан. Іисусъ анын атканын көрөлө, аткалы ұдаан болгонын біліп, айтты: азылаін деп түрүн ба; те ді. Аа іоболду айтты: Э Каан, андын эде, азылаін дезем, сү чанбаларда суга кідіер кижім іок: боюм пазам, кижі менен озо кіріп барат, те ді. Аа Іисусъ андат: түр, төжөгін аа, пазып тюр, те ді. Андары- бым ол азылды, төжөгін ады, паза берді. Ол

суббот күнде болгон. Андарда, Іудейлер азылганга антты: бүгүн суббота күн, саа тожок аларга үчүрү юк, тедилер. Аларга ол антты: тожоктин алып, пазып тюр деп мені аман кижі анткан, теді. Анан сурядылар: сені, тожоктин алып пазып тюр деп, анткан кижі кем эде; тедилер. Азылган кижі аны кем болбогон деп билбеген. Ісус де эе ол эрде турган кижилерге чагыштанып саа берген. Анын кинде Ісус аа (Кутандын) оргоозинде турштады, аа антты: мұна, сен азылдын, эм килнчек этпе, саа мұнан аман болбозын, теді. Ол кижі барлаа, мені аманны Ісус деп Іудейлерге антты.

Въ недѣлю ѿ ю ѿ Самарнѣнѣ.

Іван. зач. вѣ.

Озо бир чакта, Ісус, Іаковтын коинын үүлү Іосифка үлөп берген эрнин анындагы, Сихарь титтен, Самарннын туразына келді. Анда Іаков-

тын казынты сүү болгон. Инсүс îолго чылап
 казынтынын анында оттурды. Түш алты
 частын кирезинде болгон. Сү сүзүп алаин деп
 Самарїадан үй кїжі келет. Да Инсүс аңдат:
 Маа ічерге бер, теді. (Анын үренчіктері күресак
 садып аларга тұраа барган.) Самаран үй кїжі Да
 аңдат: Іудей Боюн ічерге мен Самаран үй кїжі-
 ден не сұрайзын; Іудейлер Самарандарга кожыл-
 байган Эде. Да Инсүс карүүн аңтгы: сен Күтай-
 дын бергенін, Маа ічерге бер тегенді кем түрү
 деп білзен, Анан боюн сұрайр Эден, Ол саа түрү
 сү берер Эде, теді. Да үй кїжі аңдат: а бїн!
 сүзар немен îок, казынты терен Эде, түрү сүүн
 кайдан дыр; Бїске пү казынтыны берген Іаков
 адабістан Сен жан бїдїрїн; Ол бої, балдары,
 малы даа мұнан ічкен Эделер, теді. Да Инсүс
 үткүлап аңтгы: пү сүдан ар ічерї база сүүзайр,
 Менїн берер сүүмнан ічерї качан даа сүүзабас.
 Берер сүүм дезде, ічкенїн ічїнде мөнкү түрүмге
 агар сү болор, теді. Да үй кїжі аңдат: а бїн!
 мұндын сүүннан маа бергїн, мен сүүзабайн, поо

сү сузарга тюрбеин, теді. Да Инсүс аңдат: бар,
 поо эрінді кычырып кел, теді. Үй кижі каруун
 аңдат: Менін эрім іок, теді. Да Инсүс аңдат:
 сенін эрін вежү болгон эде, эмдигін-дее эрін саа
 эр эмес, аны аңтканын чын, теді. Үй кижі Да
 аңдат: Э Ваан! көрүп түрүм, Сен пророк асын:
 бистін адаларыбіс пү түдүн бажында башкоип
 тюрген эде, слер бажылар фрді Іерусалимда деп
 аңдазагар, теді. Инсүс аңдат: Маа пүт, Адаа пү
 түдүн бажында бажырбас, Іерусалимда-даа бажырбас
 оїгер фдїп клаат. Слер неге бажырып турганыгарды
 білбей азаар, біс неге бажырып турганыбістї біліп
 түрүбіс, арга дезе Іудейлерден. Чын бажылардын
 Адаа тыны-была, чыны-была бажылар ої фдїп
 клаат, эм фдїп-тїр. Ада боїна аніп бажыларды
 педреп түрү. Күчтәй дезе тын-Күчтәй, Да бажыра-
 ры тыны-была, чыны-была бажырзын, теді. Да
 үй кижі аңдат: біледім, Мессїа келер деп, Ол
 Христос теген. Ол келгежін, біске ончоны аңдар,
 теді. Да Инсүс аңдат: Ол Мен-мін, пү сенін-біле
 эрмектежіп турган, теді. Ол чакта Анын үренчїк-

тері келді, Аны үн кижі-біле Эрмектежіп тұру
 деп канкады, аниса-даа, анан нені сұрап, нені
 Эрмектежіп тұрун деп бірзі-дее сұрабады. Үн
 кижі көнөгін салып коіоло, тұраа барып, кижілерге
 айтты: маа не-ле кылынганымды айткан кижіні
 барып көрүгер, Христос Ол болбозын; теді.
 Анда тұргынча үренчїктерї Аны, Э Равви! аш
 тни деп мөргүїрде, аларга Ол айтты: Менде
 күрсақ бар, слер аны білбен аЗаар, тїїрде, үренчїктерї
 үзерї андыштылар: күрсақты да кижі акелген
 эміш без тедїлер. Аларга Ісус аңдат: Менїн
 күрсағым пү: Мені Інгеннїн салганы-была эдерге,
 Анын керегін пүдүрерге. Ам база төрт аң болзо,
 аш кезер ої фдер деп слер андып тїорген эмес
 бедегер; Мен слерге андып тұрум: краларга көс
 сала көрзөгөр, алардын агарып кезерге пышканын!
 Аш кезерї канрал алат, үренїн мөнкү тїорүмге
 уруп салат. Чачары, кезерї кожо сүгүнер. Поо,
 бірзі чачар, бірзі кезер теген сөс үчүрлаш. Слердї,
 күчїгер тўжүрбеген фрден кезерге їндїм, ма кижїнїн
 күчї тўшкен: слер алардын күчїне кїрїшкенїгер,

тедї. Пала не-ле кылынганымды маа айткан деп
 үн кїжїнїн керелеп - айтканы-была. Інесука ол
 тұрадагы көп Самаран кїжї аңдады. Анын үчүн
 Самарандар да келеле, бїске келїп тюргїн деп
 мөргүдїлер. Ол аларда экі коно тюрдї. Анын
 сөзї-біле база көп кїжї да аңдады. Пала үн
 кїжее айттылар: сенїн сөзїн-біле аңдаган эмесібіс,
 боїбіс үктык, білдік, Ол элдї аралаантан Христос
 деп чын адыр, тедїлер.

ВЪ НЕДЪКЛЮ СЮ Ѡ СЛЪПОМЪ.

Іван. зач. лд.

Озо бір чакта, Інесу барып адала, тұарда көзї
 іок болгон кїжїнї көрдї. Үренчїктерї Анан
 сұрады: Равки! анын көзї іок болгоны боїнын
 кїлїнчегї үчүн ба; ала энезїнїн кїлїнчегї үчүн ба;
 тедїлер. Інесу карүүн берїп айтты: ол-доо кїлїнчек
 эткен эмес, ала энезї-дее эмес: анын андыї
 Вүтандын күчї көрүнзїн деп болды. Менї Інгеннїн
 керегїн Маа, күн эрткїнче, эдерге керек. Түн

Җдїп калат, ол чакта кем-дее эдїп болбос.
 Мен элде тюрген чагымда элге арык-мїн. Мүнїп
 андала, Җрге түүкүрдї, түүкүрүүгїне тобрак чеїп, көзї
 іоктын көзїне сүрттї, аа антты: бар, Силоамнын
 сүү-была тюзүн тюнүп ал, тедї. (Силоам тегенї
 інлген тегенї). Ол паады, тюзүн тунды, көстү
 болуп келдї. Анын озогы көзї іок тюргенін
 көргөндөр, аїлдаштар антты: паа тленїп оттураттан
 пү болор ба; тедїлер. Кажылары, ол, тедї,
 кажылары, аа тюзүндеш, тештї. Ол андып турды:
 пү мен-мїн, тедї. Андарда, алар көзүн канїп
 арыды деп сүрап турарда, ол антты: Інесүс теген
 кїжї, түүкүрүүгїне тобрак чеїп, көзүме сүрттї,
 антты: барып Силоамнын сүү-была тюзүн тюн,
 тедї. Мен барып тюнүндым, көстү болдым,
 тедї. Андарда, ол кїжї канда; тедїлер. Ол,
 бїлбесмїн, тедї. Пү озо көзї іок болгонды
 Фарсейлерге алып паадылар. Інесүсдын тобрак чеїп
 анын көзін арытканы сүббот күнде болгон.
 Фарсейлер аны канїп азылдын деп сүраїрда, ол
 антты: Ол көзїме ченген тобрак салды, мен

тюзүм тюнүп көстү болдым, теді. Ол чакта
 Фарисейлердін кажылары айтты: субботты чекчи-
 лее пү кижі, Вүтандан эмес, кезигі айтты:
 андын канкалды килінчектү кижі Эдер бідір; теді.
 Алардан талааш чыкты. Көзү іоко база айттылар:
 Аны сен не деп андазын; Ол сенін көзүн аскан,
 теділер. Ол айтты: Ол пророк, теді. Ол чакта
 Іудейлер анын көзү іок боі көстү болгон бідір
 деп пүтпей, көзү іоктын ада энезін кычыртып
 алла, алардан сұрадылар: селдін көзү іок түүлган
 үүлыбіс тегенігер ол пү ба; Эм ол көзүн каніп
 көрүп тір; теділер. Ада энезі аларга айтты:
 біліп түрүбіс, үүлыбіс ол эде, көзү іок түүлганы
 чын эде, эм ол каніп көстү болгон болбогон
 білбен адык. Анын ажы фткен, боінан сұрагар:
 боінын үчүрын боі айтсын, теділер. Ада энезі
 аніп Іудейлерден коркүп айткандар. Іудейлер Аны
 Христос деп андарды синнагогтон анра чагарарга
 тіоптөжип салтырлар. Анын үчүн ада энезі
 анын ажы фткен, боінан сұрагар деп айттылар.
 Андарда, көзү іок болгон кижині экинчизін кы-

чыртып алаа, аа айттылар: алкышты Вүтаныга
 җеттёр, Ол кижини килнчектүүн билп түрүбис,
 җедилер. Аларга ол үткүлап айтты: Ол килнчектү
 бидёр, ток бидёр, билбесмин: көзү ток болгон Эдем,
 эм көрүп түрүм деп билп түрганым пү, җеді.
 Анан база сұрадылар: Ол сені кандып инді, көзүнді
 канп арытты; тирде, ол айтты: Мен елерге
 андып берген Эдем, елер үкпан салдыгар, база
 не үгайн деп түрүгар; Аа үренчкк болойн деп азаар
 ба; җеді. Алар аны җмелеп айтты: Анын үренчгг
 сен, бис Монсендін үренчкктері. Монсен биле Вүтан
 тил алышкан Эде деп билп түрүбис, Ол кижини
 кандан болбогон деп билбей адык, җедилер. Көстү
 болгон кижі айтты: пү танаркалу: елер Аны
 кандан болбогон билбей түрүбис җегенігер, Ол
 мені көстү эткен. Билп түрүбис, Вүтан килнчек-
 түлөрдін үкпангтан Эде, Вүтанды санајрдін,
 салганы-была кылынардін үгар титтен Эде. Кижі,
 көзү токты көстү эткен деп чак пүлөрдөн бері
 үгүлбаган Эде. Ол Вүтандан эмес болзо, мундынды
 эдп болбоо Эде, җеді. Аа айттылар: бар боюн

кїлїнчектү түүлала, бїстї үредїп түрүн ба; тїнле,
аны чагара качырып їндїлер. Інесү аны качырганын
үгала, аа түштап, аа айтты: Күтандын Құлына
сен пүдүп түрүн ба; теде. Ол айтты: Ол кем
эде, Ваан, мен да пүдеїн, теде. Да Інесү айтты:
сен Аны көрдїн, Ол сенїн-біле эрмектежіп түрү,
теде. Ол айтты: Э Ваан! пүдүп түрүм, тїнле,
да бажырды.

БҢ НЕДҢЛЮ СТЫХҢ ОҢҢ.

Іван. зач. нс.

Ваан айткан: Э Ада! час җттї, Құлынды
мактаткын, Құлын-даа Сенї мактатсын.
Ар эттүдї Анын табына салып берген Сен эден,
Ол бергенїннїн ончозына мөнкү түрүм берзїн
деп. Аныс чын Күтанды Боюнды, Сенїн їнген
Інесү Христосгы билерї мөнкү түрүм пү. Сенї
җрде мактаттым, Маа эдерге салганынды пүдүрдїм.
Э Ада! эм Менї Боюнда мактаткын, не пүткен

пүдөрдөн озогы Сенде болгон магым_была. Маа
 элден алып берген кижилеріне адынды чечіп анттым.
 Алар Сені болгон эде, Сен аларды Маа бердін:
 алар сөзінді чекчїледїлер. Маа не_ле бергенїн Сенен
 түрү деп алар онгорып алды. Маа андып берген
 сөзінді Мен аларга андып бердїм, алар аны алынды,
 Мені Сенен келген деп чын онгорып алды, Мені
 їнгені Сен деп алар пүттї. Мен алардын үчүн
 мөргүп түрүм, ончо элдин үчүн эмес, Маа
 берген кижилерін үчүн мөргүп түрүм, алар Сені
 эде. Ончо Мені Сені, Сені_дее Мені түрү,
 Мен аларда макталдым. Эмдї Мен эде эмесмін,
 алар эде, Мен дезе, Саа барып адым. Э агарү
 Ада! Маа берген кижилерінді адыннын үчүн корү-
 лагын. Бїс аныс_тын, алар_даа аныс болзын.
 Алар_была эде түрген чагымда аларды Сенін адында
 корулап түрдїм, Маа бергендерінді чеберледїм.
 алардын їголор үүлдан пашка кемїзї_дее їголбоды,
 Чїмнїн чыны чыксын деп. Эм Саа барадым,
 мұны эде андып түрүм, күбадым аларда толын
 болзын деп. Сенін сөзінді аларга андып бердїм,

Эден̄ эмес Мен̄ д̄йн̄ алар Эден̄ эмесге, Э
 аларды аман көрд̄і. Аларды Эден̄ алчыккын деп
 мөргүй̄ түрганым ол эмес, аларды аманнан̄ чебер-
 легін деп түрүм. Алар Эден̄ эмес, Эден̄ эмес
 Мен̄ д̄йн̄. Сен̄ін чынын̄ была аларды агару эгк̄ін:
 Сен̄ін сөз̄ін чыннын̄ бо̄і Эде. Канип̄ Сен̄ Мен̄і
 элге̄ інген̄зін, анип̄ Мен̄-дее аларды элге̄ ин̄д̄ім.
 Алардын̄ үчүн̄ Мен̄ Боюмды мол̄он адым,
 чыннын̄ бо̄інча алар-даа агару болзын. Мөргүй̄
 түрганым аныс-ла алардын̄ үчүн̄ эмес, алардын̄
 сөз̄іне болуп̄ Маа ан̄дагандар-даа үчүн̄. Ончо
 ончозы аныс болзын. Канип̄ Сен̄, Ада, Мен̄де
 Эден̄, Мен̄-дее Сен̄де, анип̄ алар-даа Б̄ісге аныс
 болзын, Мен̄і інген̄і Сен̄ деп эл п̄үтс̄ін. Маа
 берген магын̄ды Мен̄ аларга берд̄ім. Б̄іс аныс-тын̄
 алар-даа аныс болзын. Мен̄ алардын̄ бо̄інда, Сен̄
 Мен̄ін̄ боюмда, алар к̄ір б̄ірге п̄үтс̄ін: Мен̄і інген̄і
 Сен̄ деп, Мен̄і сүүген̄-д̄йн̄ аларды-даа сүүген̄зін
 деп эл б̄ілз̄ін. Э Ада! Мен̄ кайда болзом, Маа
 бергендер̄ін̄ Мен̄ін̄-б̄іле ан̄да-ок болзын деп түрүм,
 Сен̄ берген магымды алар көрз̄ін. Мен̄і не п̄үткен

пүдөрдөн озо Мені сүүген Сен эден. Э чындык
Ада! Эл-дее Сені бїлбедї, Мен Сені бїлдїм, Мені
їнгені Сен деп пүлар-даа бїлдї. Адынды Мен
аларга чечїп айттым, База-даа аїдадым, Мені
сүүген сүүмін аларда болзын, Мен-дее аларда,
тедї.

Въ недѣлю ѿю по пятидесятницѣ,
всѣхъ Сѣихъ.

Матт. 23. 11.

Баян Боїнын үренчїктерїне айткан: кем Мені
кїжї алдында адаза, аны Мен-дее теңередегї
Адамнын алдында адаїрым. Кем кїжї алдында
Менен аяна тўшсе, аяан Мен-дее теңередегї
Адамнын алдында аяна тўжерїм. Мені сүүгенїнен
арттык ада энезїн сүүгенї Маа арабас. Мені
сүүгенїнен арттык үүлын кызын сүүгенї Маа
арабас. Боїнын крезїн салынган Мені эешкенї
Маа арабас, тедї. Аїдарда, Петр айткан: аяна,

Біе не барыбітгы таштап, Сени эештїбіе, эм
 біке не болор; тедї. Аларга Інесуе каруун берїп
 анткан: слерге чынын андып турум: слер Менї
 эешкенїгерде, тюрүм анырар күнде, кїжі Күлы
 магынын шїреезїне оттургажын, слер_дее онекі
 пашка шїрее оттурарыгар, Израїлдїн онекі ұгынын
 аргызын пүдүрерге. Кем_не боїнын кїрер ұйлерїн,
 карындаштарын, эд'б сыїндарын, ада энезїн,
 качтын, балдарын, ерлерїн Менїн адым үчүн
 таштаза, ол анызынан юсь артык алар, монкү
 тюрүмдї энчїленер. Көп паштаанызы кїнгїзї
 болор, кїнгїлерї паштаанызы болор, тедї.

Въ нед'блю б'ю, по вс'бхъ с'т'ыхъ.

Мат. 23. 34.

Озо бір чакта, Інесуе Галилейдегі талайдын кыры-
 была барып аса, экі карындаш түштант:
 Петр тітїген Симон, анын карындажы Андрей
 экү талайга шүүн таштап аткан. Алар лезе

балыкчы болгон. Иисус аларга айдат: Мені Зехігер,
 кіжі шүүчї слерді Эдерім, тедї. Алар үкан боінча
 шүүнүн таштап, Аны Зехе берділер. Анан ары
 барып Асса, База Экі карындаш түштгады: Зе-
 веден үүлы Іаков, анын карындажы Іоани, боінын
 адазы Зеведен-біле үчү кемезінде шүүнүн амап
 оттурган. Аларды кычырды. Алар үкан боінча
 кемезі-біле адазын таштап, Аны Зехе берділер.
 Иисус Галилейдін Фрї-Зайн тюрді, алардын мөргүөрге
 туюлужаттан үнлеріне кіріп үрөттї, каандык
 үчүрлү Евангеліені арлап, кіжілердін ар үчүрүн,
 ар іоколын азып тюрді.

БЪ НЕДЪКЛЮ Г-Ю.

Мат. д. Зач. д. 1.

Бан айткан: Эттін арыгы көс: көзүн арү
 болзо, бар элїн арү болор, көзүн аман
 болзо, бар элїн карачкы болор. Анїп ічіндегі
 арыгын карачкы болгондо, карачкын не болор;

Кем-дее эки бйге кул болбос, анисса, бирзин аман
 корор, бирзин сур. Эмезе, бирүүзине кичеир, бирүү-
 зин тообос. Вүтан-была тїоожоо тен иштеп
 болбоссаар. Мүнын үчүн слерге андып түрүм:
 нени тнїр, нени ічер деп тыныгардын ачууна
 калбагар, эдігердін керегінде нени ктер тебегер. Тын
 күрсактан артык эмес бе; эт кептен артык
 эмес бе; Тенеренїн күштарын корзогөр: алар аш
 чачып кеспес, анбарга тїюүп үрбас, тенередегї
 Адагар аларды азрап адыр. Слер алардан артык
 эмес бедегер; Слердін кажыгар-да болзын,
 боїнын ачууна калып, сынына бір кары кїрелү
 кожып болор ба; Кїер кеп деп ачуга не
 калазыгар; Аландагы анлїа чечектердї корзогөр,
 алардын озїп турганын! Алар іш іштебес, кендїр
 їркее, андын-даа болзо, Соломоннын ілгерї ма-
 гында азанганы пүлардын кажызына-да тен
 болбос деп слерге чын андып түрүм. Бүгүн бар
 болуп, танда отко таштанган аланнїн олонїн
 Вүтан анїда кїндїрїп турганда, слерге анан артык
 болбос беде, пүдүнбестер! Андын болордо, нени

Ічер, нені кіер тебегер, ачуга-даа калбагар. Мұнын ончозын кара аңдулар іоксынаттан, теңередегі Адагар мұнын ончозын керексінерігерді біліп тұру. Слер дезе Вұтандын қаландығын, анын агын педрегер, мұнын ончозы слерге үзері кожылар, теді.

БЪ НЕДЪКЛЮ ДЪЮ.

Мат. д. Зач. кѐ.

Озо бір чакта, Інесу Вапернаум тұраа келгенде, Юстін бii Аа пазып келеле, мөргүп айтты: үімдегі кұлым кенеп калган, тын қыйналып адыр, теді. Аа Інесу айтты: Мен барып аны азын, теді. Юстін бii Аа карүүн беріп айтты: Э Ваан! Сені үіме кірзін деп арабас-мін, бір-ле бос айткын, кұлым азылар. Бажым білер бінлү-дее болзом, боюмнын біліп тұрган черү кіжілерім бар: қажы бірүүзін бар дезем барар, бірүүзін кел дезем келер, кұлұмды мұны ЭТ дезем элер, теді. Мұны ұғала, Інесу таһаркады, кіінінен қалаатқандарына айтты: слерге чын

айдып түрүм: мундын пүдөрдү Израилдан даа таппадым. Айдып түрүм слерге: күн чыккыжынан, күн падыжынан көп кижі келіп, Авраам, Ісаак, Іаков была кожо теңередегі каандыкта кыйн адар, каандыктын үүлдары десе тыжындагы карачкала чагара качырлар. Анда ін, тіштін кыдрты болор. Мүніп андала, Інесү юстін бііне айтты: бар, сенін пүткенінче саа болзын, теңді. Ол часта кұлы азыла берді.

Въ недѣлю 6-ю.

Мат. 23, 34. кн.

Озо бір чакта Інесү Гергес фрине келгенде, ічінде көрүместү экі кижі, соок салар фрден чыгала, да түштады. Алардын күч казырына ол іол была кем дее тюрбес болгон. Андарда, алар кынгырып тыр: Э Інесү, Вүтандын үулы! Сенін бісге нең бар; өі фткелеке бісті кыннаїрга келгенін, теңділер. Андарда кедері анында көп үүрлү чочколор күдүде түрган. Көрүместер да мөргүп

анттылар: бісті чагарар болзон, үүрлү чочколорго
 бісті кӱрерге иӱгӱн, теӱдӱлер. Інесу аларды, барып
 кӱрӱгер, теӱдӱ. Алар чыгып, үүрлү чочкоо кӱре
 бердӱ. Чочколордын ончозы каждан тгалайга
 калып тӱжӱп пар-тыр. Вӱдӱчӱлері деже тгӱгӱре
 барып, тӱраа келеле, ончозын антты, ічӱнде кӱрӱ-
 местӱлердӱн үчӱрын үчӱрлады. Аӱдарда, тӱрада-
 гылардын ончозы Інесука үткӱп чыктылар, Аны
 кӱрӱлӱ, алардын тӱрӱнен онто анзын деп А
 мӱргӱдӱлер. Ол кемее кӱрӱп, онто кечеле, Боӱнын
 тӱразына анды.

ВЪ НЕДЪКЛЮ СЮ.

Мат. д. Зач. к. д.

Озо бӱр чакта Інесу кемее кӱрӱп кечеле, Боӱнын
 тӱразына анды. Аӱдарда, мна пӱ, А
 тӱжӱкӱ салылган бӱр кенегендӱ алып келдӱлер.
 Інесу алардын пӱдӱп тӱрганын кӱрӱп, кенегенге
 антты: корӱкпа, балам, сенӱн кӱлӱнчектӱгерӱн таш-

талып түрү, теді. Мұны аңдарда, бичікчилердін
 кажылары ічінде аңдынды: Ол Күтанды амандап
 ат, теділер. Інесү алардын санагазын көрөлө,
 айтты: тюрөгигерде нерек аман санап азаар; Канида
 аңдарга фнїлзип азаар: кїлнчектерін ташталып
 түрү тіірге фнїл без; тұрагалып пазып тюр
 деп аңдарга фнїл без; Брдегі кїлнчектерді таш-
 таїрга кїжі Мұлынын күчін елерді білзін деп,
 (мүніп андала, кенегенге андат): түр, төжөгін
 алып аїліна бар, теді. Аңдарда, ол тұрагалды,
 төжөгін алып аїліна паады. Балык мұны көрүп
 канкады, кїже мұндын күч берген Күтанды
 мактады.

Въ недѣлю 3-ю.

Мат. д. 34. г.

Озо бір чакта Інесү барып аңдарда, көзі іок
 экі кїжі Аны эеже барып, кынгырып түрган:
 Давитгын Мұлы Інесү, бісті канрлагын, теділер.

Ол үйгө киргенде, көзі доктор да апа пазып
 келділер. Инсус аларга антты: Мені мұны эдерге
 чыдаір деп пүдүп түрүгөр ба; теңі. Алар, Э-Э,
 Ваан, теңілер. Андарла, Ол алардын көзіне
 тінді, антты: пүткенігерче елерге болгон, теңі.
 Андары-была алардын көзі арыды. Инсус аларга
 кезедіп антты: көрүгөр, мұны бір-дее кижі
 білбездін, теңі. Алар десе, чыгала, Аны брї заін
 алады. Пүлар чыгып праадарда, ічінде көрүмес-
 тү тїлі іок кижіні да алып келділер. Ол кө-
 рүместі чагарганда, тїлі іок кижі эрмектене
 берді. Балык канкап антты: Израїль ортозында
 мұндын көрмөк качан-даа көрүнбеген, теңі.
 Фарисейлер анттылар: Ол көрүместерді көрүмес
 бінін күчү-біле чагарып адыр, теңілер. Инсус
 каандык үчүрлү Евангеліені алап, кижінін ар
 үрүүн, ар тїоболын азып түра-заін, аїл-
 заін тюрді.

БҮЗ НЕДҮБЛЮ Й-Ю.

Мат. д. зач. йн.

Озо бір чакта, Исус көп калыкты көрөлө, аларга ачынды, тѳбөлдүларын асты. Кеч кѳре берерде, үренчѳктерѳ Да пазып келеле, айтты: пү фр эен фр эде, күн кечкѳре бердѳ, калыкты, алдарга барып, бонлорына күрсак садып алзын деп йнгѳн, тедѳлер. Аларга Исус айтты: алардын бараттан керегѳ ѳок, аларга тнѳрге слер берѳгер, тедѳ. Да алар айдат: мунда бѳсте беш калаш, экѳ_ле балык, тедѳлер. Ол айтты: аныгарды берѳ Маа акелѳп берѳгер, тедѳ. Андарда, калыкты олѳнѳ кын айттырызала, беш калаш_была экѳ балыкты алып, тѳнѳре фр көрөлѳ, алкады, сындырды, калажын үренчѳктерѳне бердѳ, үренчѳктерѳ калыка үлештѳ. Ончозы тнды, тонды, калаштын артыгын онекѳ калама толт_тыра тѳүдылар. Тигенѳ дѳзе үн кѳжѳлерден, аш балдардан пашка беш мүн кѳжѳ кѳрелү бар

болгон. Аш тиген боинча Инсүс боиньн үренчїкте-
рїн, Мен калыкты божоткынча, слер кемее кїрїп
ол анына Менен озо кечїгер деп кїчедї.

Бз нед'клю д.-ю.

Мат. д. Зач. н. д.

Озо бїр чакга, Инсүс Боиньн үренчїктерїн,
Мен калыкты божоткынча, слер кемее кїрїп,
ол анына кечїгер деп кїчедї. Калыкты божодоло,
түюка мөргүїн деп, түга чыкты, Эндїде анда
аныскан тюрдї. Кемезї дезе, таландын тал
оргозына фделе, ұдра салкын түжерде, толкүга
соктырды. Түннүн төртінчї карүүл оінде Инсүс алар
ары барала, таландын үстү-біле пазып їндї. Үрен-
чїктерї анын таланды-была пазып клаатканын көрүп
сүресттїдїлер, пү сүр адыр, тїнле, коркүп кынгыра
бердїлер. Да түра Инсүс аларга үнчүгүп їнды,
алтанбагар, пү Менмїн, корүкпагар, тедї. Да
Петр карүүлн бере айтты: Э Ваан! пү Сен бол-
зон, Саа сү-была бараїн ба; тедї. Ол аны кел

теді. Петр, Ісусаға фдеін деп, кемезінен чыгып,
судын үстү-біле пазып інді. Аңдарда, жан салкын
сөгүп тұрғанын көрүп корукты, суга чоғүп
прааларда, кыңгыра берді: Э Ваан! мені арғала,
теді. Ала тұра Ісусе, колун сүнүп, аны кодүре
түттү, антты: Э фттөре пүтпес! нерек пүдүн-
ведін, теде. Алар кемее кіреде, салкын токтон
берді. Кемеде оттурғандар ала пазып келеле,
бажырып анттылар: чын, Сен Вүгандын Уулызын,
теділер. Кечіп чыгала Геннисарет фрге келділер.

ВЪ НЕДЪЛЮ ІЮ.

Мат. д. Зач. 56.

Озо бір чакта Ісусаға бір кижі келді, алдына
ігізелене түрүп антты: Үредүчі! уулыма
пүүреагын, ол аны анызында калдырууп, тын
кынналып адыр: тамгажынан отко, тамгажынан
суга калып тұрат. Аны үренчктеріне алып келген
Эдем, алар аны азып болгон салдылар, теде.
Аңдарда, Ісусе каруун беріп антты: Э пүтпес,

асқан аймак! слер-біле канча тюрөін, слерге канчал
 чыдайн; Аны Маа бері акелігер, теді. Анларда,
 Інесүс аны токтоотгы, көрүмөс анан чыга берді.
 үүл ол чарта азыла берді. Үренчїктерї Інесүска
 пазып келеле, Аа түюка анттылар: аны бїс ненїн
 үчүн чагарып болбодык; тїїрде, аларга Інесүс ант-
 ты: пүттпей турганыгар үчүн: слерге чын андып
 түрүм: слердїн пүдөргер горчица үренче болзо,
 пү түды мунан көчїп бар дезегер, ол
 көчїп барар, не-дее дезегер бололбойчы калбас.
 Паа аймакты чагарары мөргү-біле, орозо-ло, теді.
 Алар Галиленде тюрген түжүнда, Інесүс аларга
 анткан: кїжі Үүлы кїжілердїн колына берїлер,
 Аны өлтїрерлер, үчүнчї күнде Ол терїлїп түрар,
 тїїрде, алар үлү ачына берді.

Въ недѣлю 11ю.

Мат. д. 24. Он.

Ван анткан: Вүтандын каандыгы мундын
 үчүрлү: бїр Ван коїнын күллары-была

тооложорго санады. Ол тооложордо, он мүн талант алымду бір кижізі алдыртып келет. Толоёр немезі іок болордо, Вааны анын боін, алган кижізін, балдарын садып іп толөдөдөм тіірдө, күлы аа тигыла бажырып айдат: Э Ваан! мендегінді сактагын, ончозын саа төлөп берейн, тедеі. Ваан ол күлына пүүрсап, аны кожодып, алымын таштап іет. Ол күлы чыгала, боіна юсь дннарій алымду нөкөрїнїн бірүүзіне түштант. Аны түдала, тамактан, не біле алымду Эден маа төлөп бер, тедеі. Андарда, нөкөрї, анын пүдүна бажырып, аа мөргүп айдат: мендегінді сактагын, Саа ончозын төлөп берейн дезе-дее, ол аа болбой, алымын төлөп бергінче, аны түрмее аа-парып оттүрзүп койды. Анын нөкөр-лөрї, ол болгонды королө, кырчүүрдүлар. Вааны-на барып не болгонын үчүрын аа андып бердїлер. Андарда Ваан аны алдыртып алат, айдат: Э аман күл! аннап сүраганына колүп, алымыннын ончозын таштаган Эдем: андарда, канїп сенї мен канрлаган Эдем, анїп сен-дее нөкөрїндї канрлагыдын

Эмес беден; теді. Да тарынып барала, Вааны
 алы, алымынын ончозын төлөп бергінче кытчы-
 ларга беріп тиді. Слердін ар кажыгар, карындажы-
 гардын аманын пар тчрегігерден таштабазагар,
 теңередегі адам слерге андын ок болор, теді.

ВЪ НЕДЪЛЮ КІ-Ю.

Мат. д. зач. 5. д.

Озо бір чакта Исусака бір үүл пазып келеле,
 Да бажырып айтты: Бѣандү Үредүчі! не
 акшыны этсем мөнкү тюрүмге кѣргидін болоін;
 теді. Да Ол айтты: Мені бѣандү деп не анда-
 зын; Кем-дее бѣандү эмес, аныс-ла Вүтан
 бѣандү. Мөнкү тюрүмге кѣреін дезен, салым-
 дарды чекчїле, теді. Да андат: не салымдарды; Исус
 андат: кїжі өлтїрбе, чандам болбо, үүры этпе,
 каралап керелебе, ада эненді күндүле, боюнды
 сүүген-дін тюрүгынды сүүгін, теді. Да үүл андат:
 мунын ончозын аш чыгымнан бері чекчїлеген
 эдем, база не фтпейт; теді. Да Исус айтты:

ілгері акшы болойн дезен, барып, тіоожді
 садып іеле, іоктуларга үлеп бер, тегереде тіоожолу
 болорзын. Келіп Мені эеш, теді. Үл пү сөзін
 угала, тіоожөзі көп болордо, ачулана сала берді.
 Исус үренчікгеріне антты: слерге чын андып
 түрүм: тегередегі каандыка кірерге бай кїжее күч.
 База андайн слерге: Вүгандын каандыгына бандын
 кірегерінен іненін үдінен тоонін одөрї оной, теді.
 Мүны угала, үренчікгері, үлү танаркадылар,
 андын болзо, кем аргалангыдын болор; теділер.
 Исус көрүп іеле, аларга антты: поо кїжі чыдабас,
 Вүган дезе неге_дее чыдаір, теді.

ВЪ НЕДЪЛЮ ГІЮ.

Мат. д. Зач. 13.

Бааннын түюктан анткан сөзі: алду бір кїжі
 болгон. Ол виноград_агаш өскіреле, эебре ман
 түтты, сыкыру касты, пакана эттї, өскірген
 агажын ішмечілерге сакыдып береле, сала берді.

Үрен тгюар өі фдерде, үренім акелігер деп, ішме-
 чілеріне күлдарын іет. Ішмечілері күлдарын тгүдүп
 алаа, кезігін сокты, кезігін өлтүрді, кезігін таш-
 была согуп өлтүрді. База өскө, озогыдан көп,
 күлдарын іет. пүларын аніттылар_ок. Ән калган-
 чызында, алар үүлымнан үалар деп, үүлын іет.
 Ішмечілері үүлын көрөлө, үзери андышгылар:
 энчизін алар үүлы пү адыр, аны барып өлтүреле,
 энчизін алааы, тгінле, аны тгүдүп алып, агаш
 аразынан чагарала, өлтүрүп салдылар. Әм виноград-
 агаштын эезі келгежін, ол ішмечілерін канідар
 деп тгүрүгар; теді. Да андадылар: пү кара сагыш-
 тгүларды аман кайнап өлтүрер, виноград_агажын
 өскө ішмечілерге беріп салар, алар үренін боїнн
 өінде фтгүрүп тгүрар, теділер. Інеүс аларга андат:
 үстгардын тоовон салган тажы толыктын бажы
 болды, пү мундын Валинан болды, көзигерге
 канкалдү тегенді Чіімнен качан_даа кычырбаган
 бедегер; теді.

БҖ НЕДҖКЛЮ ДІ Ю.

Мат. 9. Зач. П. 9.

Кааннын түюктөп айткан сөзі. Тенередегі каандык мұндын үчүрлү. Бир Каан Боинын үүлына кижі алып берип тон азаган. Тонго кычыраган айчыларды келзін деп күлдарын кычыртып тет. Алар келбессебіс тигерде, анан өскө күлдарын база айттырып тет: мна, тчер ажымды белендедим, позуларым, не семірткендерім өлтүрген, ончо белен, тонго келігер деп, кычырагандарга андыгар, теді. Андарда, алар аны тообой, кезигі кразына, кезигі садүүна сала берді. Өскө-лөрү дезде, күлдарын түдүп алып, эликгенле, өлтүрүп салдылар. Каан мұны угала, чүгүлдады. Черүлерін іп, күлдарын өлтүргендерді кырдырды, түразын ортотті. Андагеле, күлдарына андат: тон белен болгон эде, тонго кычырагандар аракас болды. Ам оромдордын пелтрі-заин барыгар, кем-не түшчаз, ончозын тонго кычырыгар, теді. Ол

күлдары гол-заин барала, түштаган-на кижилердін
ончозын, акшызы-была аманын туюп келді-
лер. Той болгон үйне алачылар толды. Ваан
алачыларды көрөин деп кірзе, тоңго кйер кекі ток
бір кижі оттурат. Да андат: нади! той киймін
кйибей поо не кйрдін; теді. Ол үнчүкпай түрды.
Ваан күлдарына антты: анын колын, пүдүн
пүүлап алып, тышкары карачкаа таштагар, анда
йн, тйштін кыдрты болор. Кычырлганы көп,
таалдаганы ас, теді.

Въ нед'клю сію.

Мат. 9. 34. Чк.

Озо бір чакта Исусака бір кижі келеле, Анан
ченеп сұрады: Э үредүчй! закондогы салым-
нын ааны не салым; теді. Исус аа антты:
Ваан Вүтаинды пар тюрөгін-біле, пар тынын-была,
пар санаган-была сүүгін. Салымнын бажы, эи
ааны ол. Да тен база бір салым пү: боюнды
сүүген-дйн туюгынды сүүгін теген. Пү эки салым-

га Законнын ончозы, пророктор-доо тооозолгон, теде. Фарисейлер туюлужуп келерде, Иисус алардан суралды: Христосты не деп туюругар: Ол кемнин Уулы; тирде, алар Давиттын Уулы, теделер. Аларга андат: андын болзо, Давит, сагыжына эжелип, аны керек Ваан деп айткан; Ваан Вааныма айткан: Мен эштүүлериңди пудуна тепселткнче оныма оттур, теген. Давит аны Ваан деп айтканда, Ол аа уул канип болоттон; теде. Андарла, бирзи-дее аа кару сос андып болбоды. Ол куннен бері Анан сос сурайрга бир-дее кижі тидин-теде.

Въ недѣлю 51-ю.

Мат. д. Зач. 16.

Вааннын туюктап айткан сози. Бир кижі ат оронго караин тиле, куддарын кычыртгып алып, аларга тоожозин берди. Бирзине беш талант кумуш берди, бирзине экуди, бирзине анысты, ар кажызын чыддиркнча береле, саадабай сала берди.

Беш талант алганы барды, анызын керекте тут-
 ты, үзөрү беш талант астамдап алды. Экі
 талант алганы аніп-ок Экі талант үзөрү астам-
 дап алды. Анык талант алганы барды, анызын
 кирге көмдү, бийн мөнүнүн сүгүп салды. Удаган
 кийнде ол кулдардын би анып келет, аларды
 тооложорго алдыргат. Беш талант алганы үзөрү
 тапкан беш талантын алганча келет, андат: Э
 бий! маа беш талант берген эден, аа үзөрү
 беш талант тапканым пү, теде. Бий аны акшы
 теде, пүдүмчүлү, акшы кұлымзын, аска пүдүм-
 чүлү болдын, көптүн бийне сені тудадым, бийннн
 кұбадына кїрш, теде. Экі талант алганы аніп-
 ок келді, антты: Э бий! сен маа Экі талант
 берген эден, аа үзөрү Экі талант тапканым пү,
 теде. Бий аны акшы теде, пүдүмчүлү, акшы
 кұлымзын, аска пүдүмчүлү болдын, көптүн
 бийне сені тудадым: бийннн кұбадына кїрш,
 теде. Анык талант алганы аніп-ок келді, антты:
 Э бий! сеннн каттүүндү, үрендебеген крїннен аш
 кезерїндї, чачпаган крїннен терерїндї бїлгенїм. Аман

көркүп, барып талантынды ҫөргө сүгүп салдым.
 мұна, боюндіін ал, теді. Аңдарда бін аа үткүлап
 антты: аман, алкү күл! үрендебеген ҫрїмнен
 кезерїмді, чачпаган ҫрїмнен терерїмді бїлгенде,
 мөнүнїмді садучыларга бергїдїн Эден, мен келїп,
 боюмдїін артыгы-была алар Эдем, тїйле, анын
 талантын алыгар, он талант тапканга берїгер,
 теді. Бардын барына берїлїп кожылар, іоктудын
 не бары онго алылар. Пү аман күлды тышка-
 рыгы карачкаа таштагар, анда їн, тїштїн кыдр-
 ты болор, теді. Мүнїп андала, күлагы үкүр
 үккын деп үнчүкты.

Въ недѣлю 31-ю.

Мат. д. 24. 36.

Озо бїр чакта Ісусе Тир-была Сидон ороонго
 келдї. Анда бїр Хананей үй кїжї ол ҫрден
 чыгып келеле, аа кынгырды: менї канрлагын
 Ваан, Давиттын үулы! менїн кызым күч

калдюүрүп адыр, теді. Андарда, Ол да бір-дее сөз
 андып үнчүкпады. Үренчїктерї анына пазып
 келеле, да мөргүп айттылар: ол кїнївїстен кын-
 гырып айт, аны божот, тїїрде, Ол айтты:
 аныс-ла Израїл юрттынын аргазы ток койлорына
 йлагенмін, теді. Андарда, үн кїжі тюүктап пазып
 келеле, да бажырып түрүп, Э Каан! маа болушкын,
 теді. Да Ол айтты: балдардын күрсагын алала,
 іттерге таштаїрга арабас, теді. Ол айтты: Э
 Каан! чын, андын-даа болзо, бїйлердїн остолынан
 түжер одыгын іттерї-дее титтен-ок эде, теді.
 Андарда да Інесүс айтты: Эн үн кїжі! пүдүп
 түрганын үлү, санаганынча саа болгон, теді. Ол
 андары-была анын кызы азыла берді.

ВЪ НЕДЪЛЮ НІЮ.

Лук. зач. 31.

Озо бір чакта, Інесүс Геннисарет көлдїн кырында
 түрүп адала, экі кеме түрганын көрдї.

Балыкчылар кемелерінен чыгып, шүүндерін тюрүп
 турган. Инус Симондіна кӱреле, кемеңдӱ эбеш
 сүткери тилдырып ий, теңдӱ. Андарда, кеме оттү-
 рүп, калыкты үредӱп турды. Үредӱп божонгеле,
 Симонго айтты: судын тереңине барып, балык
 аңдайрга шүүнӱгердӱ таштагар, теңдӱ. Да Симон
 айтты: Үредүчӱ! түн түркүнына шүүп тюреле
 бӱр-дее неме албадык. андын-даа болзо, Сенӱн
 сӱзӱн-бӱле шүүедӱм, теңдӱ. Анда эделе, шүүнӱ
 тиртылгынча коӱп балык чагарып алдылар. Кемең
 бӱрзӱндегӱ оттүргандарды, бӱске келӱп болужугар
 деп, үмдап иңдӱлер. Андарда, келеле, эки кеме
 чӱкӱнче балык толтурдылар. Аны корӱлӱ, Петр,
 Инустын тӱзезӱне тигыла тӱжӱп, айтты:
 менӱнен чыккын, Каан, кӱлӱнчектӱ кӱжӱ-мӱн,
 теңдӱ. Мүнӱп айтканы, мынча балык алдыбӱс
 деп, кожо тюргендерӱ-бӱле Петр сӱрөөттӱп айткан.
 Симонго нӱкӱр Зебедейдӱн эки үүлӱ Иаков-была
 Иоанн аӱп-ок сӱрөөттӱдӱлер. Андарда, Инус Си-
 монго айтты: корүкпа, эм кӱжӱлердӱ шүүп
 тюрерзӱн, теңдӱ. Андарда, эки кемезӱн судын

кырына чагара тартып салла, ончозын татшап,
Аны эеже бердiler.

БЪ НЕДЪКЛЮ ДІ-Ю.

ДѸк. зач. рѸс.

Баан айткан: кижilerдi бiске кандын болзын
дезегер, аларга слер андын ок болугар. Бою-
гарды сүүгендердi сүүп турган болзогор, слерге не
алкыш болзын; килнчектүлер боин сүүгендерин
сүүп ок адылар. Боюгарга акшызын киттирген-
дердi сүүп турган болзогор, слерге не алкыш
болзын; килнчектүлердин - дее кылынары ол.
Толоор деп эдүшке берип турган болзогор, слерге
не алкыш болзын; бергенимче онто аладым деп
килнчектүлер килнчектүлерге эдүшке берип ок
адылар. Слер эштүлеригердi сүүгер, акшыгарды
киттиригер, нени дее аладым тебен эдүшке беригер.
Слерге үлү кайрал кдер, үстүннин үлдары болор-
злар. Ол акшызын тообосторго, амандарга

Бїанду. Андын болордо, пүүрбак Адагар-дын пүүр-
бак болугар.

БЪ НЕДЪЛЮ КЪЮ.

Лук. зач. л.

Озо бір чакта Інесүс Наин деп түраа барган.
Көп үренчїк, көп калык кожо барып аткан.
Ол түранын үлү эжігіне бдїп праасса, түүл
калган эненїн өлгөн аныс үүлын алчыгып клаа-
дылар. Түрадагы көп кїжі энезї-біле кожо барып
аткан. Аны көрөлө, Клан аа ачынды, аны ілаба,
тедї. Тіуүктап пазып келеле, соогї аткан орын
агажына колы-была тїндї, соок алып прааткандар
токтогой түшгїлер. Ол антты: үүл! саа андып
түрүм: түр, тедї. Өлгөн кїжі түрдү, оттүрүп
коіоло, эрмектене бердї. Інесүс аны энезїне
берїп індї.

КҮЗ НЕДҰКЛЮ КҰАЮ.

ЛҰК. ЗАЧ. 16.

Бааниның түюктап айтқан сөзі. Аш чачуучы үрен чачаын деп чыкты. Ол чачып адарда, чачканының кезігі іол ічине түшті, пүтка тепселді, теңеренің күштары теріп паады. Кезігі таштү фрге түшті, чыгарын чыкты, чыгы іок болордо, күрүп каады. Кезігі баргалуға түшті, баргал пастырды. Кезігі акшы тобрака түшті, чыкты, юске фдер үрендү болды. Мүніп андала, күлагы үкүр үкын деп үнчүкты. Пү түюк сөстін үчүры не болор деп үренчиктері Анан сүраірда, Ол айтты: Күтан каандыгының ажыды елерге білдірзін, өскөлөргө түюк болзын деп салылган. Алар үгүп түрүп үкпандылар, көрүп түрүп ойгорбойдылар. Ол түюк сөстін үчүры пү: үрен тегені Күтандын сөзі тегені. Іол ічине түшкені үкан кижілер тегені. Аларды сөскө пүдүп аргаланбазын деп, көккіндегі сөсті

көрүмөс келіп ал-параттан тегені. Ташка түшкені
 үкан сөстї сүгүнүп көкөйне салынгандар тегені.
 Алардын тазылы іок болуп, бір кезек пүдүп
 тюреле, фткер болгон түжүнда онто ана тү-
 жеттен тегені. Баргалуга түшкен тегені, сөс
 угала, чыкан боінча үн-ажынын ачууна калып,
 санагазын баіна, фрдін коодына салдырып сөстї
 пастыраар, үренін өскірес кїжілер тегені. Акшы
 товрака түшкен тегені, үкан сөзін акшы арү
 тюрөгінде чекчїлеп тюрүп, үренін кїчеп өскірес
 кїжілер тегені. Мүніп андала, күлагы үкүр үксын
 деп үнчүктү.

БҮ НЕДҢЛЮ КВ-Ю.

ЛҮК. ЗАЧ. ПГ.

Бааннын түюктап айткан сөзї. Бір кїжі баи
 болгон, пүрпүр-была кнесон кеп кїп тюрген,
 күнүн-зайн аркындү тиргап аткан. База Лазар
 деп бір іоктү болгон, ол бандын эжігінін

анында палүлү аткан. Байдын орголынан түжер
 оодыгын тизем-чи деп аткан. Игтер келіп па-
 лүларын алап тюрген. Иоктүү өлді, Ангелдар аны
 Авраамнын койнына апарып салдылар. Баі өлді,
 соогін түлүп-ок салдылар. Таамыдагы кыиңда
 түрүп, көзүн өрө пагып көрүп інзе, рагында
 Авраам оттүрү, анын койнында Лазар. Аңдарда,
 кынгы салып антты: Э Авраам ада! маа пүүрса-
 гын, Лазарды, сабарынын үчүн сүүлап, тилімді
 келіп сүүтсын деп інгін, пү алынга кыиналып
 түрүм, теді. Авраам антты: Э балам! ЭЗЕП
 ал, түрүүнде сен ашкынды алып салган Эден,
 Лазар аманды алынган: Эм ол коотго түрү,
 сен кыиңда түрүн. Да үзері, слер-біле бістін
 ортокіста аан түбі-іок пүткен, мұнай слерге
 кечейн тегендер кечіп болбос, апартын біске база
 кечпес, теді. Аңдарда, ол антты: Э ада! аңдын
 болзо, аны адамнын үіне інген-менен деп түрүм.
 Беш барындажым бар Эде, аларымды пү кыиңдү
 крге түшпезін деп, аларга барып керелезін, теді.
 Да Авраам антты: аларда Мосен-біле пророктор бар,

алардѣин үккын, теді. Ол айтты: іок, Авраам ада, аларга өлгөндөрдөн кѣжі келзе, алар кем-зѣнер, теді. Авраам айтты: Монсен-біле пророкторды тоокорондо, өлгөнї-дее терїлзе алар пүт-пес, теді.

ВЪ НЕДЪКЛЮ КГ-Ю.

Лук. зач. љн.

Озо бір чакта, Інесүс Галилейдѣин үдүр анында тұрган Гадар крїне кечтї. Сүдѣн кырына чыкканда, көптөн берї ічїне көрүмөс кїрген, кїім кїнбес, аїлга кїрбес, сөөк салар крде тюрген бір кїжі да түштәды. Ол Інесүсгә көрөлө, кынгыра бердї, алдына тигыла түжүп, жан үндене бердї: Үстүнї Вүтәйдѣн Үүлкү Інесүс! менде Сенїн нен бар; Саа мөргүп түрүм: менї кыннаба, теді. Анын мүнїп айтканы, Інесүс пїар аңнаны, пү кїжіден чык, тїірде, айтканы. Ол аны көптөн берї кыннап тюрген. Аны чеберлеп, кынди-была,

пү-была пүүлаин лезелер, ол пүүн үзеле, көрү-
 мезіне тендіріп, зеп җрге җюрген. Інес аны
 адын кем; теді. Ол адым леҗон теді. Ічине
 көп көрүмес кірген үчүн аһп аһткан. Аһдарда,
 бісті түбі-іоко кідірбе деп Інеска мөргүділер.
 Аһда-ок, кыр бажында үүрлү чочколор күзетте
 тұрган. Көрүместер, бісті алардын ічине кідірген-
 менен деп сүраірда, Ол аларды, кірігер, теді.
 Көрүместер кіжіден чыгып, чочколорго кідерде,
 үүрлү чочколор кадан көлгө калып түжүп
 партырлар. Күдүчілер мұны көрөлө, җюгүрүп
 барып, тұрадагы, ончо айдагы кіжілерге аһтты-
 лар. Аһдарда, ол болгонды көрөргө чыгып, Інеска
 келзелер, ічине көрүместер чыкан кіжі Інесын
 пұды аһында кіімдү, зетү оттүрү. Аны
 көрөлө сүреетгиділер. Көргөн кіжілер ічінде көрү-
 мегүдін каніда азылганын аларга үчүрлап
 аһттылар. Гадап җрдегі калыктын ончозы үлү
 сүреетгип, Інесгы алардын җрінен онто аһзын
 деп мөргүді. Ол кемее кіреле, онто аһып інді.
 Ічине көрүместер чыккан кіжі, Сенін-біле кожо

тюрөин бе деп сұрайда, Інесу аны аңдырып айтты:
 үїне анып, Саа Вүтандын не эткенін айт,
 те ді. Ол барала, Інесу маа мұндын этті деп
 тұрадагылардын ончозына арлап аңдып тюрді.

ВЪ НЕДЪЛЮ КД-Ю.

Лук. Зач. 11.

Озо бір чакта, Інесу онто анып келерде, калык
 аны тюртты. Ончозы аны сакып аткан.
 Аңдарда, мұна пү, синагогтын біі Іаір деп кіжі
 да келді. Інесутын пұдына тыгыла бажырып,
 үїме кїргей меней деп да мөргүді. Анын онекі аш
 кїрелү аныс кыс бала бар болгон, ол олгүлүк
 аткан. Аңдарда, Інесу барып аңдарда, калык аны
 кыстажып тұрган. Онекі тил кан келіп үүрүп
 тюрген, ончо тїоожөзін эмчїлерге үределе, бірзі-
 ней дее аргазын таппаган үн кїжі анын кїнїнен
 тюркпан пазып, кїмїнїн эдегіне колы была тїн-
 ді, тїнген бойча кан келері токтоп паады. Інесу,

Маа кем тінді; теді, Аңдарда, ончозы тінбедікис
 деп тұрарда, Петр кожо тюргендері біле аңтты:
 Үредүчі! калык Сені аңларда тұрүп, кыстажып
 тұрганда, Маа кем тінді деп аңдып тұрганын!
 теді. Инсүс аңтты: Маа бір кижі тінді, Мен
 күчүмнің чыкканын білдім, теді. Үй кижі,
 ажырын болбос тұрү деп, тырлажа пазып келеле,
 Анын алдына тигылды, ненін үчүн тінгенін,
 тінген боінча азылганын ончо калыктын көзінче
 аңдып берді. Аа Ол аңтты: корүкпа, балам,
 пүдүп тұрганын Сені аргалады, амырын бар, теді.
 Ол мұны аңдып тұргынча иннагог біінің үінен
 бір кижі келіп, аа аңдат: балам олүп паады,
 Үредүчіні іовотпо, теді. Инсүс мұны үгала, аа
 аңтты: корүкпа, пүдерін не пүт, аргазы табылар,
 теді. Үнге кіреле, Петр біле Іаков, Іоаннан, кыстын
 аа энезінен өскө кижі кідірбеді. Ончозы
 аа ілап ыктап тұрарда, Ол аңтты: ілабагар,
 ол, олгөн эмес, үюктап адыр, теді. Аңдарда,
 ончозы, анын олгөнін біліп, Инсүска каткырдылар.
 Ол ончолорын тышкары чагарып теле, баланы

КОЛЫНАН ТҮДҮП АЛЫП, КЫС! ТҮР, ТЕДІ. АНДАРЫ-
 БЫЛА ТЫНЫ ОНГО КІРІП, ОЛ ТҮРАГАЛДЫ. ІНЕСЕ,
 АА КҮРСАК БЕРІГЕР, ТЕДІ. АДАЗЫ ЭНЕЗІ КАЙКАДЫ.
 ОЛ, МҮНЫН ҮЧҮРЫН КІЖЕЕ АНТПАГАР ДЕП, АЛАРГА
 АКЫДЫ.

БҮЗ НЕДКЛЮ КЕ-Ю.

ЛҮК. ЗАЧ. НГ.

ОЗО БІР ЧАКТА, ЗАКОН БІЛЕР КІЖІ ТҮРҮП КЕЛІП,
 ІНЕСҮСТАЙ ЧЕНЕП СҮРАДЫ: ҮРЕДҮЧІ! НЕНІ КЫЛЫНЫП
 ТЮРЗЕМ МӨНКҮ ТЮРҮМГЕ КІРГІДІН БОЛОІН; ТЕДІ.
 АА ОЛ АНТТЫ: ЗАКОНДО НЕ ЧІЛГЕН, НЕ ДЕП
 КЫЧЫРЫП ТҮРДЫН; ТЕДЫ. ОЛ КАРҮҮН БЕРІП АНТ-
 ТЫ: ВААН ВҮСТАЙНДЫ ПАР ТЮРЕГІН БІЛЕ, ПАР ТЫНЫН
 БЫЛА, ПАР КҮЧҮН БІЛЕ, ПАР САГЫЖЫН БЫЛА СҮҮГІН,
 БОЮНДЫ СҮҮГЕН ДІН ТЮҮГЫНДЫ СҮҮГІН ТЕГЕН ЭЛЕ,
 ТЕДІ. ІНЕСЕ АА АНТТЫ: АНТКАНЫН ЧЫН, АНДА ЭДІП
 ТЮР, ТҮРҮ БОЛОРЗЫН, ТЕДІ. АНДАРДА, ОЛ БОІН
 АКТАНАІН ДЕП, ІНЕСТЫ, ТЮҮГЫМ КЕМ; ТЕДІ. ІНЕСЕ

да карүүн беріп, айтты: бір кижі Іерусалимнан
 Іерихонго барып адала, барынгычылардын колына
 түштү. Алар анын киймін чечеле, палуанла, чала
 тынду салала, сала берділер. Да түш ол гол-была
 бір акыс барып аткан, аны көрөлө, эртіп сала
 берді. База ол фрге лекіт келеле, туюктап келді,
 көрдү, сала берді. Андарда, бір Самаран кижі
 іортып прадала, да түштады, аны көрөлө
 ачынды, пазып келді, палуна ман-была аракы
 үрүп, ороп пүүлалды, эштегіне міндіріп, айлчы
 түжер үнге ал-парала, анын керегіне кіледі. Эртені-
 зі күн, аттанарда, экі динарйн акча сүрүп
 алып, айлчы үнін эезіне беріп айтты: ал кілеп
 көргін, мунан артык акча үреткідін болзон,
 анарда төлөп берейн, теңді. Барынгычылардын
 колына түшкенге ол үчүдін кажызы туюк
 болгон деп түрүн; теңді. Биди эткені, теңді.
 Да Інесе айтты: бар, сен аніп-ок эдіп тюр,
 теңді.

БҮЗ НЕДҖКЛЮ КҢС-Ю.

ЛҮК. ЗАЧ. ҖҢ.

Баланын түюктап айткан сөзі. Бір кәжінин кразында акшы аш чыккан. Анларда ол ічінде сананды: Эм кандайн; үренім үрүп салар Җр іок, тійле, андынды: мүннп Эдейн: анбарларымды оододым, ан Эледім, ончо ажымды, не акшымды аа сугадым, тыныма анладым: тыным! көп тнага Җдер көп акшын адыр, энчүленіп ат, тнп, ічп, тнргап ат деп анладым тіірде, аа Вүтан айткан: тенек! пү түнүнде тынынды аларлар, анітканда, белендеп салганын кемге Җдер; теді. Вүтанга болуп баїбай, тіо-өжөні боїна тнүганга андын болор, теді.

БҮЗ НЕДѢЛЮ КЪЗ-Ю.

Лук. зач. 5л.

Озо бир чакта Иисус синнагогтын бирүүзине сүббот күнде кѳрп, үредип тұрган. Анда, онсегіс тил кѳрүмес кенеттүрген бир үй кѳжі болгон. Ол түзеліп болбой, пѳкѳйп тұрген. Иисус аны кѳрѳлѳ, кычырып алып, аа айтты: үй кѳжі! Эм іоболыннан божоп асын, тїиле, үстүне колын салды. Кол салары-была ол түзелді, Күганды мактап тұра берді. Аңдарда, синнагогтын бїі, Иисус сүббот күнде асты деп кырчүүрүп, кѳжілерге айтты: Эдерге алты күн бар, азыларга ол күндерде келіп тұрүгер, сүббот күн келбегер, теңдї. Ваан аа үткүлап айтты: оптү, елердїн ар кажыгар боїнын чарын эштегїн сүббот күнде бїчен салгыжынан чечїп сүгараттан эмес беде; Аңдарда, онсегіс тил сатана пүүлаган Авраамнын пү балазын ол пүүнан сүббот күнде божодор керек эмес бе; теңдї. Ол мүнїп аңдып тұрганда, аа

каршүлангандардын ончозы үжлып тұрды. Ончо калык анын не-ле мактүлү эткеніне сүгүнді.

ВЪ НЕДЪКЛЮ КИЮ.

Дук. зач. 65.

Кааннын түюктап айткан сөзі. Бір кижі энїргі маан тоң азап салып, көп кижіні кычырган. Энїргі аш тнїрге ої бдерде, кычырландарга, келїгер, ончо белеп деп андарга, күлын інген. Андарда, ончозы барбайлы деп үзері тїоптөжїп салган-дын, барбаска керегін андып тұра берділер. Бірүүзї аа андат: бр садып алдым, аны барып көрөргө керегїм бар, мөргүп тұрүм, маа тарынба, тедї. Бірүүзї андат: беш түйнөй чар садып алдым, аны көрөргө бардым, мөргүп тұрүм, маа тарынба, тедї. Үчүнчїзї андат: мен кижі алдым, барып болбоэмін, тедї. Ол күл анып келеле, бііне үгүстгы. Андарда, үндїн эезї тарынала, күлына айтгы: тұранын оромы-заїн,

оромнын̄ пелтрї-заїн барып, іоктүларды, кене-
гендердї, аксактар-была көзї іокторды берї акел,
тедї. Аңдарда, кұлы аңтты: Э бїн! аңтканын-
была пүдүрдїм, база ҕр бар, тедї. Бїн кұлына
аңтты: іол-заїн, чеден-заїн барып, келзїн деп
кїчеп кычырып кел, үїм толзын. Слерге чын
аңдып тұрүм: ол кычырғандардын̄ кїрзї-дее
ажымнан̄ тибес. Кычырғаны көп, талдалғаны аз,
тедї.

БҢ НЕДҢЛЮ К.Д.-Ю.

ЛҢк. зач. пҢ.

Озо бїр чакта, Інесүе бїр аїлга кїрїп праадарда,
Ла капкаш палуу он кїжї түшпгады. Алар
рагынан̄ токтоп тұра барып, Э Інесүе үредүчї!
бїсгї канрлагын̄ деп үлү кынгыра бердїлер. Ол
аларды көрөлө, абыстарга барып көрүнүгер деп
аларга аңтты. Алар барып ассалар, палуу арүла-
ды. Алардын̄ бїрүүзї боїнын̄ азылғанын̄ көрөлө,

Вүтанды мактай онго келди, Анын пүдүна
 тиеш төмен тигыла түжүп, Да алкыш ыт-
 тирди. Ол Самаран кижі болгон. Инсүс айтты:
 азылганы он эмес беде; тогузы кайда; Вүтанда
 алкыш ыттирерге пү аймагы пашка кижиден
 өйкөлөрү не келбеді; тинле, мұнызына айтты: түр,
 анып бар, пүдүп түрганын сені аргалады, тедеі.

ВЪ НЕДЪЛЮ ЛЮ.

Лук. зач. ча.

Озо бір чакта бір бий Инсүстан сұрады: бiанду
 үредүчi! ненi кылынам мөнкү тиорүмге
 киргидiн болоiн; тедеi. Да Инсүс айтты: Менi
 бiанду деп не айдзын; кем-дее бiанду эмес,
 аныс-ла Вүтанды бiанду. Чандам болбо, кижi
 өлтiрбе, үүры этпе, каралап керелебе, ада энендi
 күндүле теген салымдарды бiлерзiн, тедеi. Ол
 айтты: аш чагымнан берi мұнын ончозын
 чекчiлеген элем, тедеi. Мұны үгала, Инсүс ала

аһтгы: база бирүү җтпейт: не барынды садып
 теле, токтуларга үлеп бер, тегереде тїооҗөлү бо-
 лорзын, келіп Мені эеш, теді. Ол мұны ұғала,
 тїооҗөзі көп болуп, ұлу ачуланды. Інесу анын
 ачуланганын көрүп, аһтгы: Вүтандын каанды-
 гына кїерге байларга күч болорын! Вүтандын
 каандыгына бандын кїерінен, іненін үдінен тоо-
 нін одорі оной, теді. Мұны ұқандар аһтгылар:
 андын болзо, кем аргалангыдын болор, тїірде,
 Ол аһтгы: кїжінін чыдабазына Вүтанд чыдаір,
 теді.

Въ нед'блю лаю.

Лук. зач. ла.

Озо бир чакта Інесу Іерихонго җдїп пралдарда,
 бир кōзі ток кїжі іол ічїнде тленїп оттур-
 ган. Анынча калыктын эртїп пралтканын ұғала,
 пү не деп сұрады. Інесу Назарен келїп аһт, те-
 ділер. Андарда ол, Давыттын ұұлы Інесу! мені

кайрлагын деп, кынгыра берді. Алдынан Эртіп прааткандар аны үнчүкпа тїїрде, ол там-ары кынгырды: Давит Үүлы! мені кайрлагын, теді. Инеүс токтоп тұра барып, аны Маа акелігер, теді. Ол пазып келгенде, анан сұрады: саа Менен не керек; теді. Ол айтты: көстүү болоін деп тұрұм, теді. Инеүс айтты: көстүү бол, пүдерін сені арғалады, теді. Айтканы-была ол көстүү болды. Күтанды мактан Аны Эже паады. Калыктын ончозы мұны көрөлө, Күтанда алкыш ыттїрдї.

ВЪ НЕДЪЛЮ ЛВ.Ю.

Лвк. зач. 4д.

Озо бір чакта Инеүс Иерихон тұраа кїрген. Анан одїн праадарда, таргалардын бїі Закхен деп бір бан кїжї Инеүсгы кем болор деп көрөргө педреп тїореле, сыны кыска кїжї болуп, калыктаган ажыра көрүп колбой, озолоп тїюгүрүп барып, Аны көрөін деп, смоква ағашка чыгып оттүрды. Инеүс-

тын барары ол агаштын анынча болгон. Инсүс ол
 агашка бдип көрүп төлө, Закхейды көрдү, айтты:
 Закхей! капшаган түш, күгүн Маа сенін үйне кирерге
 керек, теңд. Ол менден түжүп келеле, Аны
 сүгүнүп үйне кидірди. Ончозы мұны көрөлө,
 Аны килнчектүдін үйне кирди деп арбана бердилер.
 Закхей түрагалып Каанга айтты: Э Каан!
 тїоожөмннн каб_ортозын іоктүларга берейн, кїжїнї
 күдїореген болзом, төрт кат аа төлөп берейн,
 теңд. Аа Инсүс айтты: Эм пү үйднн аргазы
 келдї, ол Авраамнын_ок үүлы. Очкөндї таап
 аргалайн деп кїжї үүлынын келгенї пү, теңд.

Въ недѣлю л҃гю ѿ Мытарѣ
 и Фарисѣк.

Лук. зач. п. д.

Каан айткан: Экі кїжі Күтлнга мөргүїрге өргөө
 кїрдї, кїрүүзї Фарисей, бїрзї таргачы. Фарисей

түрагалып, мұндын мөргүдї: Э Вүтәй! каракчы,
күдюрчї, чандам кїжілер-дїнї эмесмін, пү тар-
гачы-дын эмесмін, Саа алкыш фесїн. Недґледе
экі каттап орозо түдүп түрүм, не тапканым-
нын онынчы үлүүн берїп түрүм, теген. Таргачы
лезе, кедерї түрүп, тегере ар көзїн салып көрөр-
гө-доо тїдїнелбен, Э Вүтәй! мен кїлїнчектүге
бїандү бол деп, төжїн согынып андып түрган.
Андып түрүм слерге, мұнын акталганы анкїнан
артык болуп анды. Ар коїн пїіктїдїнгенї абы-
заїр, бїн абызыдынганы пїіктеїр, тедї.

Въ недґлю ѿдо ѿ влѣдномъ сынѣ.

Лѣк. зач. бд.

Ваан айткан: бїр кїжїнїн экі үл болгон. Алар-
дын күчүү адазына айткан: Э ада! тїооґжөн-
нон фдер үлүүмдї маа бер, тедї. Адазы тїооґжө-
нї аларга үлеп бердї. Азулак күндер эрткен кїн-
де күчүү үлүм ончозын тїюуп алып, ракы фрге

паады, анда чайдам тюрүп, тiоожозiн үреттi. Ончозын үреткен кiнде, ол фрде жан ачана болуп, ол iокыран бердi. Ол фрде юртаган кiжiлердiн бiрүүзiне барып кiрдi, ол аны чочколорын күүзедерге алаан iндi. Чочколордын тиген чочогоi была күрсагын толтыраiн дезе, аны даа да берерi iок. Анип тюреле, iчiнде сананып алып андынды: адамнын канча ачылары ажын байтактап тип атканда, мен ачка олүп тюргенiм! Түрадым, адама барып андадым: Э ада! теңерее каршү, сенiн алдында кiлiнчек эттiм, сенiн үүлын мiн деп аданарга арабасмiн. Менi ачыларына кожып тюргүскiн, тiнле, түрагалып адазына паады. Ол рак фткелекте, адазы аны көрдi, ачынды, тюрүрүп барып, анын моiнына тигылды, аны окшонып түрды. Да үүл айтты: Э ада! теңерее каршү, сенiн алдында кiлiнчек эттiм. Сенiн үүлын мiн деп аданарга Эм арабасмiн, теdi. Адазы күлдарына айтты: кiимнiн акшызын акелiп да кiдiрiгер, колына юстүк берiгер, пүдүна эдүк. Семiрткен позуды акелiп олтiрiгер, тнiл-

дер, тиргаїлдар. Пү үүлым өлгөн бої терїлдї,
 іоголгон бої табылды, тїйле, тиргаї бердїлер.
 Ман үүлы аланда болгон. Мнып үїне фдїп
 келеле, тиргал сарын ұғат. Күлдардын бїрүүзїн
 кычырып алып, пү не деп сұрады. Онызы аа
 айтты: карындажын келген. Адан, аны сұуза-
 гынча алдым деп, семїрткен позуды өлтїрткен,
 тедї. Ол тарынала, кїрбесїм, тедї. Адазы чыгып
 аны кычырарда, ол адазына карүүн берїп айтты:
 мна, мынча тил саа іштеп тюрдїм, качан-даа
 сөзїннен чыкпадым. Аңдарда, надиларым-была тир-
 гаїрга маа качан-даа эчкїнїн балазын-даа бербеген-
 зїн. Чандам үй кїжілерге тїоожөндї ұреткен пү
 үүлын келерде, сен аа семїрткен позуды өлтїр-
 тїн, тедї. Аа ол айтты: үүлым! сен өргүлди
 менїн-біле кожо, менїн не барым сенїі. Пү
 карындажын өлгөн бої терїлдї, іоголгон бої
 табылды деп күбүкүсүп тиргаїр керек эде, тедї.

ВЪ НЕДѢЛЮ ЛѢЮ, МЛСОПЪСТНЮ.

Мат. д. Зач. 13.

Каан анткан: кижі Үүлы ончо агарү Ангелдары-
 была мактүлү келгежін, мактүлү шіреезіне
 оттурар. Ар анмактар Аның алдына туюлар.
 Күдүчі койлорды эчкилерден пөлгөн-дін, алардын бір-
 зін бірзінен пөлүп іер, койлорын онына түргү-
 зар, эчкилерін солына. Андала, Каан онындагы
 түргандарга аңдар: келігер, Адамнын алкагандары,
 не пүткен пүддерден бері слерге белендеген энчі
 каандыкты алыгар. Аштаганмін, слер Маа аш
 бергенігер, сүүзаганмін, слер Маа ічерге бергені-
 гер, кедертін келгенімде Мені туютканыгар, ти-
 ланаш болгонымда Маа кеп кідіргенігер, үүрүп
 атканымда, Мені көрөргө келгенігер, түрмеде
 оттурганымда Маа келіп паадыгар, тіір. Ол
 чакта Да актүлар карүүн беріп аңдар: Э Каан!
 качан аштаганынды көрөлө, Сені азраган-дырык;
 сүүзаганында качан ічерге берген-дирік; кедертін келге-

н̄нд̄і качан корӧлӧ Сені т̄юүткан_дырык; тиллаш
 болгоньнда качан кеп кидӧргенік; үүрүп атка-
 нынды, тӧрмеде оттүрганынды качан корӧлӧ
 Саа келіп паадык; Андарда, аларга Ваан үткүлап
 андар: мұны пұ түрган күчү карындаштарым-
 нын бірүүзине эткенігер Маа эткені, т̄іі. Анын
 к̄інде Ваан солында түргандарга андар: Менен
 кед̄е барыгар, каргалгандар, корӧмеске, анын эч̄і-
 леріне белендеген мӧнкү отко. Аштаганмін, слер
 Маа аш бербедігер, сүүзаганмін, слер Маа ічерге
 бербедігер, кедертін келгенімде Мені т̄юүтпадыгар,
 тиллаш болгоньмда Маа кеп кидӧрбедігер, үүрүп
 атканымды, тӧрмеде оттүрганымды корӧргӧ
 келбедігер, т̄іі. Ол чакта пұлар_даа андар: Э
 Ваан! аштаганынды, сүүзаганынды, кедертін
 келгенінд̄і, тиллаш болгоньнды, үүрүп атка-
 нынды, тӧрмеде оттүрганынды качан корӧлӧ
 Саа болушпадык, т̄іі. Аларга Ол үткүлап
 андар: мұны пұ күчүлерд̄ін бірүүзине этпегенігер
 Маа этпегені, т̄іі. Андарда, алар мӧнкү кынга, ак-
 түлар мӧнкү т̄юрүмге барар, тед̄і.

ВЪ НЕДѢЛЮ СЫРОПѢСТНЮ.

Мат. д. зач. 31.

Баан айткан: кижилердін азыктарын елер таш-
таір болзогор, теңередегі Адагар елердін дее
таштаір. Кижилердін азыктарын елер таштабас
болзогор, елердін азыктарыгарды Адагар даа таш-
табас. База, орозо түтканда, оптүлардын кү-
нүгүп тюрегер. Алар, орозо түтканыбісті кижі-
лер корзін деп, юстерін карачкыладып тюреділер.
Елерге чын андып түрүм: алардын канрал алганы
ол. Сен орозо түтсән, бажын сүртүп ал,
тюзүйн тюнүп йн: орозо түтканын кижилерге
білдірбезін, ажыт түрган Адаан білдірзін. Ан-
дарда, ажыттүды көрүп түрган Адаан акшызын
саа көргүзе кттирер. Боюгарга көр-біле тат тиір,
үрчылар казып үрлап алар крдегі тіоожоні тюү-
багар, көр-біле тат тибес, үрчылар казып
үрлап албас теңередегі тіоожоні боюгарга тюүгар.
канда тіоожогөр болзо, анда тюрегігер болор, теді.

БѢЛІА СѢБѢОТЪ И НЕДѢЛЬ
ВЕЛІКАГО ПОСТА.

СѢБѢОТА АЛА ПОСТА.

Марк. Зач. І.

Озо бір чакта Інесу сѹббот кўнде ўренделген
Кралар-была барып аткан. Ыренчїктерї аштын
мажагын ўскенче барып аткан. Фарисейлер айт-
тылар: кор, сѹббот кўнде этпезин тегендї алар-
дын эдїп турганын; тедїлер. Аларга Ол айтты:
Давит кожо тюргендерї-бїле аштаганда, аш ке-
ректеп ненї эткенїн качан-даа кычырмаган беде-
гер; Авїадар ұлу абыстын тўжўнда ол Кўтан-
дын ўїне кїреле, абыстардан пашка кем-дее тибес,
молїогон отпоктўрдї алып тигеле, кожо тюр-
гендерїне-дее бергенїн; Анїп андала, аларга айтты:
сѹббот кїжї керегїнде, кїжї сѹббот керегїнде
эмес. Анын ўчўн кїжї Үўлы сѹбботко-доо бїн,
тедї.

Недкѣла ала поста.

Іѡан. зач. 6.

Озо бір чакта, Інесүс Галилейге барарга тұрғанда Філіппке түштады, аны, Мені эеш, теде. Філіпп Андрей биле Петрдін, Бидсаїда теген, тұразында аткан. Філіпп Наданаїлга түштант, ала айдат: паа Моисейдын законындагы, пророктындагы чіілгенді таптыбіс, Назареттегі Іосифтын ұулы Інесүсты, теде. Ала Наданаїл айтты: Назареттен акшы чыгар бідір; теде. Ала Філіпп айтты: барып көр, теде. Інесүс Боїна Наданаїлдын клатканын көрөлө, аны айтты: мекезї іок, чын Израїл кїжі пү, теде. Наданаїл айдат: Сен мені неден білезін; теде. Ала Інесүс карүүн беріп айдат: сені Філіпп кычыргалакта, емоква ағаштын тоозінде тұрганынды көрдім, теде. Наданаїл ала карулап айтты: Равви! Сен Күтандын Ұулы, Израїлдын Кааны азын, теде. Ала Інесүс айтты: сен Мені емоква

агаштын төөзінде тұрганымды көргөнін айтты деп пүткензін. Мұнай артықты көрөзін, тийле, айтты: елерге чын, чын андып тұрұм: мұнай ары теңеренін ачылганын, кижі Ұлына Күтай Ангелдарынын түжүп, чыгып атканын көрүп тұрарыгар, тедеі.

СҮБЕКҮТА Б-А ПОСТА.

Марк. Зач. 5.

Озо бір чакта, Інесе эрте тұрұп чыгала, эен Үрге барды, анда мөргүдї. Сїмон кожо түргендерї-біле Аны эеже паадылар. Аны таап алала, ончолор Сені педреп ат, тедеілер. Ол аларга андат: түүктагы аїлдарга, түраларга баралы, андагыларга-даа арлаїн. Келген керегїм ол, тедеі. Галнайдїн Үрї-заїн түрүп, синагоггорына кїрїп үредүүн айтты, көрүместердї чагарып түрдї. Да бір капкаш палүлү кижі келет, алдына ті-зелене түжүп, Да мөргүп андат: мені арүлаїн

дезен, арүлаїрга чыдаїрзын, тедї. Інесүс аа пүүр-
 сап, аа колун сүнүп, тїндї, антты: сенї арүлаа-
 зын деп түрүм, арү бол, тедї. Мүнїп андары-
 была палүү чүпчүнүп, ол арү болды. Інесүс аны
 ар кадан көрүп іеле, атам андырып антты:
 көр, кїжее ненї_дее антпа, абыска барып көрүнеле,
 арүлаадым деп Монсїн салып берген неменї ктүтїр,
 аларга кере болзын, тедї. Ол чыгала, мүннїн
 үчүрын арлап, чаптап тюрө бердї. Ол ары чы-
 канда, Інесүс түраа арытпай кїрїп болгон, тү-
 ранын тыжындагы зен крде тюрүп антты. Ар
 крден аа келїп тюрдїлер.

Недкала б-а поста.

Марк. зач. 3.

Озо бїр чакта, Інесүс Вапернаумга келген. Анын
 үйге кїргенї үгүлары_была көп кїжї тюрүлүп
 келїп, эжїктїн тыш анында_даа кїжї падар кр
 іок болгон. Ол аларга сөс андып түрган. Андарда,

төрт кижі бір кенегенді ала алып келді. Кижинин
 көбизинен ала туюктап болгон, түшкен үнин
 абуун ачып, өткүрө казып төлө, кенегеннин
 аткан төжөгүн түжүрүп ийдилер. Инесе алардын
 пүдүп турганын көрүп, кенегенге айдат: балам!
 килнчектерин ташталып түрү, теді. Андагы
 оттурган бичкчилердин кажылары, Ол Вүтанды
 анда не амандайт; килнчекти Вүтандан өскө
 кем таштайр деп, ічинде сананып оттургандар.
 Инесе алардын санагазын сагыжы-была ала түра
 биліп алып, аларга антты: түрегигерде андын нерек
 санап азалар; Кенегенді килнчектерин ташталып
 ат деп андарга жнл бө; төжөгүн алып, пазып
 түр тегені жнл бө; Слерді, брдегилердин килн-
 чегин таштайрга кижі Уулынын күчүн билзін
 деп, (кенегенге айдат:) саа андып түрүм: түр,
 төжөгүн алып, аїліна бар, теді. Андары-была ол
 түрагалды, төжөгүн алып, ончолордын көзінче
 чыга берді. Ончозы мұны кайкадылар. Мұндын
 немені качан-даа көрбедік деп Вүтанды макта-
 дылар.

ӨҮБҮӨТТА ГЛА ПОСТА.

Марк. Зач. II.

Озо бир чакта Иисус чыгып, талай ар барган. Ончо калык Аны эже барган. Ол аларды үредип турган. Эрттип праадарда, калан тюар ферде Алфей үүлы Левий оттурганын көрөлө, аны, Мені эеш, теді. Ол тұрагалып, Аны эежіп паады. Иисус анын үіне кіріп кыйн атканда, үренчїктерї, таргачылар, көп кїлїнчектүлөр Анын была кожо кыйн аттылар. Алар көп болгон, алар Аны эежіп турген. Бїчїкїлер бїле Фарисейлер Анын таргачылар была, кїлїнчектүлөр бїле кожо аш тип атканын көрөлө, Анын үренчїктерїне айттылар: Ол ашты таргачылар была, кїлїнчектүлөр бїле не тнїжет; тедїлер. Мұны угала, Иисус аларга андат: Эмчїні сүүзактар керектеїр эмес, іоболдулар керектеїр. Мен актуларды кычырарга келген эмес, кїлїнчектерїн кемзїнзїн деп кїлїнчектүлөрдї кычырарга келгенім, тедї.

Недѣла ГЛА ПОСТІ.

Марк. зач. ІЗ.

Блан айткан: Мені эжеиң тегені боина килебе-
 зин, боиның крезин алла, Мені эешиң. Бои-
 ның тынын арғалаиң тегені тынын іоголтор,
 Менің биле Евангеліенің үчүн тынын іоголтоны
 аны арғалайр. Кіжі не ле пүткенді таап алла,
 сүнезін аман эдер болзо, аа не түза болор;
 кіжі боиның тынын не биле толып алар; Кем
 Менен, Менің сөзімнен пү чайдам, килінчектү
 аймактын аразында ұалза, кіжі Ұұлы, Алаз-
 ның мағы была, агарү Ангелдары была келгежін,
 анан аніп-ок ұаллар. Аларга база айтты: поо
 тұргандардын кажылары, күчтү келген Күтәй-
 дың каандыгын көрбенті, боиның өлүмін көрбес,
 теңді.

СҮБЕКҮТА Д-А ПОСТА.

Марк. Зач. 14.

Озо бир чакта, Иисус Тир-была Сидон Фрїнен чыгып, он туралу Фрї-биле Галилендегі талан ар барып аткан. Да бир үскер келегенді аке-лїп, үстүне колүн салгын деп сурап турдылар. Иисус аны түүра ал-парала, экі кулагына сабарын сүгүп, төкүреле, тіліне тїндї, теңере ар көрүп төле, үлү тынала, аны, Эффа, да! тедї, ол сөс ачыл тегенї. Андары-была анын кулагы ачылып, тілінің күрмегі чечїлїп, арт Эрмектене бердї. Аларды, мұны кемге-дее антпагар, тедї. Андарда, аларды канча-ла токтотсо, алар Аны там арлап турган. Ончо акшы эдет, үскердї үгар эдет, тілі іокты тілдү эдет деп үлү канкап турдылар.

Нед'кла д-л поста.

Марк. Зач. м.

Озо бір чакта, Инсуска бір кижі келеле, да бажырып айтты: Үредүчі! Саа унгүкпас ічинде көрүместү үүлымды алып келдім. Аны кандала түтсө, Үрге тига салып іет, үүзынан көбөк чыгат, тижін кыдирадат, талып барат. Анызын чагарып інзін деп үренчїктерїне айткан эдем, алар чагарып болбой салдылар, теdı. Да карүүн берїп, Инсус айтты: Э пүтпес аймак! слер-біле база канча тюрейн, слерге канчазын чыдаїн; аны Маа акелігер, теdı. Андарда, аны да алып келділер. Көрүместү кижі аны көрүп іерде, көрүмезі аны калтыратты, ол Үрге тигылды, үүзынан көбөк чыгып, тоолонуп атты. Инсус адазынан сұрады: аа мұндын болголы ұдаан болды ба; теdı. Ол айтты: күчүден бері. Аны өлтїрейн деп көп каттап аны отко-доо, сұга-даа тиккан. Канча-ла чыдагыдын болзон, біске пүүреагын,

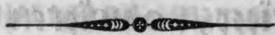

Бѣске болушкын, теді. Да Инсүс антты: канча-
 ла пүткідіи болзон, пүткенге ончо болор, теді.
 Мүны андары-была үүлдын адазы, көзі ашта-
 нып, кын салып антты: Э Каан! пүдүм тү-
 рүм, пүтпезіме болушкын, теді. Инсүс калык-
 тын тюгүрүп клаатканын көрүп, пїар аннаны
 токтодып антты: үнчүкпас, үекер анна, саа
 андып түрүм: мунан чык, аа соондо-доо кїрее,
 теді. Ол кынгырып-їеле, аны үлү калтырадала,
 чыга берді. Ол өлүк-тїи болды. Көп кїжі аны
 өлдї деп эрмектештї. Андарда, Инсүс аны колы-
 нан түдүп кодүрдї. Ол түрагалды. Инсүс үйге
 кїргенде, үренчїктерї, аны бїс ненїн үчүн чага-
 рып болбодык деп, Анан түюка сүраїрда, аларга
 антты: ол анмакты чагарары мөргү-бїле орозо-
 ло, теді. Анан чыгып, Галлией фр-бїле паадылар.
 Ол кїжее арытпан барып, үренчїктерїн үредїп
 андып түрган: кїжі Іүлы кїжілердїн колына берї-
 лер, алар Аны өлтїрер, өлтїрген кїїнде Ол үчүнчї
 күнде терїлер, теді.

ӨҮБЕКՉՏԱ Ե՛Ն ՍՈՐՏԻ.

Մարկ. Յաչ. ԼԵ.

ՕՅՕ Ե՛ր շաքտա, Իսսս ֓իլիպտին Կեսարիադաгы айла-
 дарга барып адала, үренчїктерїнен сурadı:
 кїжілер Мені кем болор деп ат; теdı. Алар
 айтты: Крестеечї Іоанн деп, кажызы Іліа деп,
 кезїгі пророктордын бїрүүзї болор деп ат,
 теdıлер. Аларга Ол аыдат: Мені елер кем болор
 деп азлар; теdı. Аа Петр карүүн айтты: Сен
 Христос, теdı. Аыдарда, Мені кемге дее айтпа-
 гар деп аларга аыдып салды. Кїжі Үүлы кынна-
 лар, үлүләр, үлү абыстар, бїчїкчїлер Аны арач-
 пан салар, өлтїрер, үчүнчї күнде Ол терїлер
 деп, алаога үчүрлап аыдып тюрө берді.

Недѣла ѿ поста.

Марк. зач. мз.

Озо бір чакта, Ісусе онекі үренчигін кычырып алла, Боїна не болорды аларга андып тұра берді. Ана, бис Іерусалимга чыгып пралдык, кижі Құлы ұлу абыстарга, бичікчилерге берілер: алар Аны өлтiрерге аргы пүдүрер, кара андуларга түдүп берер, пұлар Аны элiктеiр, Аны согор, да төкүрер, Аны өлтiрер, үчүнчi күнүнде Ол терiлер, теdі. Зеведен ұуларды Іаков_была Іоанн да пазып келеле, антты: Э үредүчi! бір сұрагыбісча эткен_менен деп келдiбiс, теdілер. Аларга Ол антты: Мені слерге нені этiн деп тұрұгар; теdі. Да анттылар: Сенiн магында бірүүбіске онына, бірүүбіске солына оттұрарга берген_менен; теdілер. Аларга Ісусе антты: нені сұрап тұрганыгарды бiл_бей азаар. Ічiп тюрген аагымнан ічерге, түүшкен крезiме түүжерге чыдаiрзаар ба; теdі. Алар, чыдаi_рык, теdілер. Аларга Ісусе антты: ічiп тюрген

аагымна̄н ічері̄н ічері̄гер, тү̄шкен крезі̄ме тү̄же-
 рі̄гер, о̄н аныма, сол аныма оттүргүзары Мені̄
 эмес, кемге белендеген, теді. Мүны үгала, үрен-
 чіктердін оны Іаков-была Іоанга кырчүүра берді-
 лер. Інесүс аларды кычырып алып, аларга антты:
 калыктын кнестері титтен калыгына каныркаір,
 сандүтттары аларына сәіркаір деп, слер бїліп азаар.
 Слерде дезе андын болбозын. Слердін дан болоін
 тегенігер слерге ішмечі болзын, паштааны болоін
 тегенігер ончогорго күл болзын. Кіжі Үүлы,
 кіжілерді керегіме түрзін деп келген эмес,
 кіжінін керегіне түрерге, көптї толып алаін
 деп тынын саарга келген, теді.

СҮБВѠТА ЛАЗАРЕВА.

Іωάν. зач. 11.

Озо бір чакта, эдѣлү сїндү Мар-да-была
 Маріа аткан Биданїада Лазар теген кіжі
 үүрү болгон. Үүрү болгон Лазардын кыс карындажы

Маріа, паа Каанды міро_была сүрткүштүп,
 пүдүн чачы_была арткан теген Маріа ол. Эдѣ
 сіін, Э Каан! мұна сүүгенің үрү адыр деп
 аңдарга да кижі інділер. Інесү мұны угала, айт-
 ты: аның үрүү өлөрине эмес, Күтандың ма-
 гына, аның ары Күтандың Ұлы макталзын,
 теді. Інесү Марданы сііны_была, Лазарды сүүп
 тюрген. Аның үрүп атканын угала, тюрген
 фрінде экі конды. Аның кіінде үренчїктерїне
 айтты: Іудейге база баралы, теді. Да үренчїк-
 терї айтты: Равви! Іудейлер Сені өлтїрерге аны-
 да педреген эмес беде; Сен анар база барарга
 тұрганың; тедїлер. Інесү каруун берїп айт-
 ты: түш онекі час эмес беде; Түште тюргенї,
 пү фрдің арығын көрүп тұрүп, аптыкпас: түнде
 тюргенї, арығы іок болүп, аптыгар, тїнле, алар-
 га аңдат: Лазар нааднбїс үюктан бердї, аны
 барып үюгүзайн, тедї. Да үренчїктерї аңдат: Э
 Каан! ол үюктан берген болзо, азылар, тедїлер.
 Інесү аның өлгөнїн айткан, алар тегін үюкүзын
 айтты деп санаган. Ол чакта Інесү чїкезїн

айтты: Лазар өлдү. Слердї пүггін деп, анда іок
 болгоныма сүгүнүп адым: Эм аа баралы, теңдї.
 Пашка ады Андим тїттен Аома үренчїктерге
 айтты: Бїс-дее баралы, анын-была кожо өлөлї,
 теңдї. Інесүс келзе, Лазар межїке салылгалы төрт
 конып-тыр. Бнданїадан Іерусалимга фттре он-беш
 стадїа кїрелү болгон. Карындажына ачынып тюр-
 ген Мар-да-была Марїа соот эдерге көп Іуден
 кїжї келгендер. Мар-да Інесүстын клаатканын
 үгала, Аа үткүп паады. Марїа үнде оттүрүп
 калды. Андарда, Мар-да Інесүска айтты: Э Ваан!
 Сен мунда тюрзєн, карындажым өлбєс эде.
 Андын-даа болзо, Күтандан ненї Эмдї-дее сүразан,
 Күтан Саа берер деп бїледїм, теңдї. Інесүс айт-
 ты: карындажын терїлер, теңдї. Аа Мар-да айт-
 ты: терїлерїн бїлїп түрүм, калганчы терїлер күн-
 де, теңдї. Аа Інесүс айтты: терїлерї, түрү боло-
 ры Менмін. Маа андаганы өлзө-доо терїлер. Маа
 андаган түрүдїн ар кажызы мөнкү өлбєс. поо
 пүдүп түрүн ба; теңдї. Аа ол андат: андын,
 Ваан, пүдүп түрүм: элге келеттен Күтан-

дын Үүлы Христос Ген Эден, теді. Мүніп андала,
 боінын сііны Маріаны барып түюка кычырды:
 Үредүчі мұнда, сені кычырып ат, теді. Ол
 үкан боінча тұрагалып, Аа паады. (Інесүе аїлга
 кїргелек болгон, Марданын үткүган Ғрїнде тұр-
 ган.) Аа соот Эдїп үїнде кожо оттүрган Іудей-
 лер, Маріанын атам тұрагалып, чыгып барганын
 көрөлө, аны межїк ар ілаїрга барган болор деп,
 кожо паадылар. Маріа, Інесүе тұрган Ғрге келїп,
 Аны көрөлө, пұдына тигыла түштї, Аа антты:
 Э Каан! Ген мұнда тюрзен, карындажым өлбес
 Эде, теді. Інесүе анын ілаганын, кожо келген
 Іудейлердїн ілашканын көрүп, Бої-даа сагыжында
 ачуланды, ажүүрды. елер аны канда салдыгар;
 теді. Э Каан! келїп көр, тедїлер. Інесүетын көзї-
 не аш келдї. Андарда, Іудейлер антты: аны
 сүүгенїк көрзөгөр! тедїлер. Кажылары анткан:
 көзї іоктын көзїн арыткан пү, мұны-даа
 өлбезїн деп чыдагыдын болгон эмес беде; тедї-
 лер. Інесүе ічїнде ажүрганча межїке пазып келет.
 Анызы күн болгон, үстүне таш салылган. Інесүе

айтты: тажын алып йгер, теді. Өлгөннің сііны
 Марда да айдат: Э Каан! ол тидын бер-тёр,
 межикте аткалы төртінчі күні. Да Инус айдат:
 пүдер колзон, Вүтандын магын көрөрзін деп
 Саа айткан эмес бедем; теді. Андарда, өлгөннің
 аткан күінын тажын алып йнділер. Инус көзі-
 біле теңере ар пагып айтты: Э Да! Меніін
 үктын деп Саа алкыш фттөріп тұрүм. Меніін
 качан-даа болзо үгарынды біледім: мүнп айт-
 каным пү тұрган калыктын керегінде, Мені
 йгені Сен деп, алар пүтсін, теді. Мүнп андала,
 үлү үнденіп айтты: Лазар! бері чык, теді.
 Андарда, колы пүды чүүлү, тюзі оролгон плат-
 тү өлгөн кижі чыгып келді. Инус аларга айдат:
 аны чечігер, ол барзын, теді. Ол чакта Марїа
 келген көп Іүдей кижі Инустын эткенін көрүп,
 Да андан берділер.

БҮЗ НЕДҖЛЮ ВАЙН, НА ОҮТРЕНИ.

Мат. д. Зач. пг.

Озо бир чакта, Иисус үренчїктерї биле Іерусалимга тїюүктөп праадала, Елеон түдүн түжүндагы Висдагга аїлга келді. Келеле, экі үренчїгін іп антты: алдыгардагы аїлга барыгар: аа җткен боїнча пүүлаган эштектїн тыжызы-была аш эштектї табарзаар, чечїп алып Маа акелїгер. Слерге кїжі неме тегежїн, аларды Каанга керек деп аңдыгар. Үкан боїнча ол аларын іе берер, тедї. Пү болгоны пророктон антканнын чыны чыгып болды, (антканы дезе пү:) Сїоннын балазына аңдыгар: мна пү, сенїн Каанын, эштектїн тыжызы-была комдү эштектїн аш балазын мїнгенче аа іобожын кладыр, теген. Үренчїктерї барып, Иисустын антканы-была эт-тїлер: эштек тыжызы-была балазын алып келеле, кїімдерїн токүп бердїлер. Ол кїімнїн үстүнөн мїндї. Көп калык Анын іолына

кіімдерін аңды, кезігі ағаштын пүрүн кезіп
 алып, іолына аңдылар. Алдыгы, кіінгі калык,
 Давит Ісұлына осанна! Кааннын адында кла-
 атқан алкалұ, үстүніде осанна деп қыңғырып
 праадып атқан. Інесүс Іерусалимга кїргенде, тұра-
 дагылардын ончозы түймене берді, пү кем;
 тешті. Калык айтқан: пү Інесүс, Галллейдегі
 Назареттен келген пророк, теді. Ісұ абыстар,
 бїчїкчїлер, Анын эткен қайкалын, Давит
 Ісұлына осанна деп балдардын қыңғырып атқанын
 көрүп, қырчұұрдылар, Аны, пұлар не аңдып тұрұ,
 үгүп тұрұн ба; тедїлер. Аларга Інесүс аңдат:
 а-а! аш балдардын, эмчек балдардын үүзынан
 Сен мак чагарган тегенді качан-да қычырбаган
 бедегер; тедї. Аларды таштанла, тұрадан Внда-
 нїа ділга чыгып алып, анда конды.

БҮҢ ВЕЛИКІЙ ПОНЕДѢЛЬНИКЪ, НА ОУТРЕНИ.

Мат. д. зач. пд.

БҮРТЕНІЗІ КҮН Ісусе тұраа онто праадып адала,
Даштан берді. Іол ічіндегі смоква_агашты кө-
рөлө, туюқтан пазып келді, пүрїнен өскө неме
таппай, аа айтты: саа үрен эм качан_даа пүтпе-
зін, теді: кенетіін смоква күрүп калды. Үренчіктерї
мұны көрөлө, канкап айттылар: смоква_агаш
кенетіін каніп күрүп калган_дыр; теділер. Аларга
Ісусе айтты: Экілектевен пүдөр болзогор, паа
смоква_агашка эткен_дін эткеннен эмитіріп, пү
түрган тұды, көдүрлүп талаанга таштал дезегер,
аніда болор. Мөргүп түрүп, нені_дее пүдүп сұразагар,
аларзаар, теді. Ол Күтандын өргөөзіне кіреле,
үредіп түрганда, ұлу абыстар_была калыктын
ұлулары. Аа пазып келеле, айттылар: мұны
кандын күч_біле эдіп тұразын, аніда эдерге Саа

кем салып берген; теңдер. Аларга Иисус үткүлөп
 айтты: сизден Мен-дее бир сөс сүрөт: Мала
 каруугарды андар болзогор, муну кандын күч-биле
 Эдип түрганымды сизге Мен-дее айдан. Иоаннын
 кресттеп түргөнү кандан болгон: теңерден болгон
 ба; кижиден болгон ба; теңи. Алар үзөрү Эрмек-
 теңтү: теңерден болгон теңейк, Ол да нерек
 пүтпедигер; теңей. Кижиден болгон теңейк, ончозы
 Иоанды пророк деп түрганда, калыктан коркуп
 түрүбүс, тинле, Иисуска каруун берип, билбейбүс,
 теңдер. Аларга Иисус айтты: андын болзо, кан-
 дын күч-биле Эдип түрганымды сизге Мен-дее
 айтпасым. Сизге канда көрүнүп түрү; Бир
 кижинин эки үүл болгон, ол бирүүзүнө пазып
 келип, айткан: үүлым! бүгүн виноградыма барып
 иште, теңей. Онызы, барбасым, теңи. Соондо
 кемзинеде, паады. Андарда, бирүүзүнө пазып
 келип, айткан: Бергизе, э бийм! бара-
 дым, тинле, барбангалды. Ол экидун адазнын
 күүнү-биле эткен кажызы; теңи. Алар, паш-
 тапкызы, теңдер. Аларга Иисус айтат: сизге

чын андып түрүм: таргачылар, чандам үй кижі-
 лер Вүтандын калдыгына елерден озолоп барып
 адыр. Елерге ак іол-была Іоанн келерде, аа пүт-
 педігер, аа таргачылар-была чандам үй кижілер
 пүттгі. Елер аны көрөлө, кемзінбен, аа соондо-
 доо пүтпедігер. База бір күүчын үгүгар. Аїлду
 бір кижі болгон. Ол виноград-агаш өскіреле,
 Эебре ман түттгы, сыкыру касты, пакана эттгі,
 өскірген агажын ішмечілерге сакыдып береле, сала
 берді. Үрен тюр ої фдерде, үренім акелігер деп,
 ішмечілерге кұлдарын іет. Ішмечілері кұлдарын
 түдүп алаа, кезігін сокты, кезігін өлтїрдї,
 кезігін таш-была согуп өлтїрдї. База өккө, озо-
 гыдан көп, кұлдарын іет. пұларын аннїтгылар-
 ок. Ан калганчызында, алар үүлымнан үллар
 деп, үүлын іет. Ішмечілері үүлын көрөлө, үзері
 андыштгылар: энчїзїн алар үүлы пү адыр, аны
 барып өлтїреле, энчїзїн алалы, тїйлө, аны тү-
 дүп алып, агаш аразынан чагарала, өлтїрїп сал-
 дылар. Ам виноград-агаштын эезї келгежїн, ол
 ішмечілерїн канїдар деп түрүгар; теді. Аа

айдадылар: пү кара сагыштүлүлүрдү жман кыннап
 өлтүрер, внноград-агажын оикө ишмечілерге беріп
 салар, алар үренін боінын оінде ытүтүрп түрар,
 теділер. Інсүс аларга андат: үсгардын тообон
 салган тажы толықтын бажы болды, пү мүн-
 дын Вааннан болды, көзігерге канкалдү тегенді
 Чіимнен качан-даа кычырбаган бедегер; Мүнын
 үчүн, Вүтандын каандыгы елерден онто алы-
 лып, үренін ытүтүрер калыка берілер, теді.

**Въ великїи понедѣльникъ, на
 лїтѹргїи.**

Мат. д. Зач. Чн.

Озо бір чакта, Інсүс Влеон түдын бажында
 оттүрүп атканда, Да үренчіктері аныс
 бойлоры пазып келеле, сүрадылар: ол качан
 болор; келерінін, чак түгөнердін білдізі кандын
 болор; теділер. Інсүс аларга карүүн беріп айтты:
 чеберленігер, елерді кіжі мекелебезін. Көп кіжі

Менің адымды аданып келер, Мен Христосмін деп андар, көп кижіні мекелейр. База ю-была юдын табыжын ұгарыгар, көр, сүррееттүбегер. Мұнын ончозы болорго керек: андын-даа болзо, үчы ол эмес. Калык калык-была, юрт юрт-была табарыжар, ачана, өлүм болор, алыстап фр калтырайр. Мұнын ончозы юболдын паштамазы. Ол чакта слерді кыинга беріп, слерді өлтїрїп тұрар: слерді Менің адым үчүн ар анмактар аман көрөр. Көп кижі пүзүлар, бірзї бірзін кыинга берер, үзерї аман көрүжер. Көп тогүн пророк чыгар, көптї мекезїне кїдїрер. Кїлїнчек көпгөп, көп кижїнїн сүүмї сүүп барар. Түгөнгинче чыдаганы аргаланар. Пү каандыктын Евангелїезї фр дїн ончозына арлалар, ар анмака кере болзын деп. Ол чакта чак түгөнер. Андын болордо, Данил пророктон анткан эен калганнын пїары арү фре тұрганын көрөр болзогор, (бїчїк кычырары онгорзын): Іудейде тұргандар түларга качсын, үндїн абүүндагылар үн їїндегї немезїн алаїн деп түшпезїн, алана баргандар кїїмдерїн аларга онто

пүрүлүп келбесин. Ол күн ічинде барлуларга, бала
 эмискендерге ачуу корон. Качарыбіс кышкыда,
 сүббогто болбозын деп мөргүгөр. Ёр пүдерден
 бері болбогон, кийнде-дее болбос андын үлү
 ачуу келер. Ол күндер кыскарбаза, бір-дее эттү
 аргаланбас эде: талдалгандар керегинде ол күндер
 кыскарар. Ол чакта кижі слерге, мна, Христос
 мунда тегежін, анда тегежін, пүтпегер. Төгүн
 христостор, төгүн пророктор чыгар, мекелеп
 болгыдын болзобіс, талдалгандарды-даа мекеленлі
 деп сүреен, канкал көргүзөр. Мна, Мен
 слерге озолоп анттым. Анп, мна, Ол эен ёрде
 адыр деп слерге анткажын, чыкпагар. пү түюк
 үнде адыр тегежін, пүтпегер. Вижі Үүлынын
 келері, күн чыкыжынан чыгып, күн падыжына
 ёттре көрүнер алкын-дын болор. Сек адар ёрде
 кан-керелер туюлар. Ол күндөрдін ачуу эртері-біле
 күн карачкыланар, ан арыгын бербес, тилдыктар
 тенереден түжер, тенеренін черүлері чайбалар. Ол
 түшта тенереде кижі Үүлынын түү көрүнер,
 ёрдегі ар анмактар ілажа берер, күчү-біле, үлү

магы_была кїжі Құлынын̄ теңеренін̄ пұлуды_была
 клаатканын̄ көрөрлөр. Ол боїнын̄ Ангелдарын̄ үндү
 сыбыскы_была іер, Анын̄ талдагандарын̄ төрт сал-
 кыннан, теңеренін̄ ончо күйүннан ала тюрлар.
 Мунын̄ үчүрын̄ смоква_агштан̄ көрө білігер.
 Анын̄ пүрї тимыжап, кагы аїлза, андын̄ тюү-
 гын̄ біліп азар. Ол ончознын̄ болуп клаатка-
 нын̄ көрзөгөр, тюүк, эжік алдында түрү деп
 білігер. Слерге чын андып түрүм: анын̄ ончозы
 пү үе эрткелекте болор. Теңере_біле фр астыгар,
 Менін̄ сөстөрїм астыгпас, теді.

ВЪ ВЕЛІКІЙ ВТОРНИКЪ, НА ОУТРЕНИ.

Мат. д. 24. 4.

Озо бір чакта, Фарисейлер Інесүтгын̄ сөзін ка-
 барга тїоптөжөлө, Иродїандар_была боїнын̄
 үренчїктерїн̄ айттырып індїлер: Э Қредүчі! Сені
 чындык деп, Күтандын̄ іолына чыны_была үредер
 деп, кїжее акшы атка калаін тебес, кандын̄_даа

кіжіні юзіне көрбей үредер деп, біліп тұрувѣс. Айт
 бѣске, Саа канѣда көрүнүп тұру: Кесардын каланын
 саларга үчүрлү ба, іок ба; теделер. Інсүс алардын меке-
 зін көрөлө, айтты: оптулар! Мені не ченеп сұрай-
 загар; Калана салар акчаны Маа көргүзүп берігер,
 теде. Алар Да дннарѣн акчаны акеліп берерде, Ол
 аларга айтты: пү кемнѣн сүрѣ; теде. Алар, Ке-
 сардѣн сүрѣ, теделер. Аларга айтты: андын болзо,
 Кесардѣн Кесарга берігер, Вүтандѣн Вүтанга,
 теде. Алар мұны ұгала, канкадылар. Аны таш-
 тап, сала берділер. Ол_ок күн, өлгөндөрдѣ терілбес
 деп тюрген Саддүкейлер келіп, Анан сұрадылар:
 Үредүчѣ! Монсей айткан Эде: балазы іок кіжі
 өлгөжін, анын карындажы кіжізін боѣна алып,
 карындажынын ұғын ұктатсын, теген Эде. Бѣсте
 беш карындаш кіжі болгон. Бѣрүүзѣ кіжі алала, ба-
 лазы іок өлгөн, катты карындажына оттүрүп кал-
 ган. Анын кѣнде экинчѣзѣ, үчүнчѣзѣ, фттее фттее
 андын_ок болгон. Ончознын кѣнде катты өлгөн.
 Ам андарда, терілер күнде ол фттүдѣн кажызы-
 нын кіжізѣ болор; аны ончозы алган Эде, теде.

лер. Инсус аларга каруун берип айтты: Чіимнїн үчүрын, Вүтандын күчїн бїлбей азып азагар. Терїлер күнде кїжї_дее албас, кїжее_дее барбас, тенередегї Вүтандын Ангелдарын_дын тюрер. Өлгөн_дөрдї терїлер деп, слерге Вүтандын айтканын кы_чырбаган бедегер; Мен Авраамнын Вүтаї, Ісмактын Вүтаї, Іаковтын Вүтаї_мін тегендї. Вүтай өлгөн_дөрдїн Вүтаї эмес, түрүүлөрдїн Вүтаї, тедї. Калык Анын үредүүн үгүп, таңаркады. Фарсейлер Анын Саддукенлердї түюктандырганын үгала, түүлү_жүп келдїлер. Алардын бїрүүзї, закон бїлер кїжї Анан ченеп сұрады: Э үредүчї! закондогы салымнын эн ааны не салым; тедї. Да Инсус айтты: Каан Вүтаїнды пар тюрегїн_бїле, пар тынын_была, пар санаган_была сүүгїн. Салым_нын бажы, эн ааны ол. Да тен, база бїр салым пү: боюнды сүүген_дїн түүгынды сүүгїн, теген. Пү экі салымга законнын ончозы, пророктор_доо төөзөлгөн, тедї. Фарсейлер түү_лүжүп келерде, Инсус алардан сұрады: Христосты не деп түрүгар: Ол кемнїн үүлы; тедї. Алар,

Давиттың Үүлы, теділер. Аларга айдат: андын
 болзо, Давит, сагыжына эбеліп, Аны перек Каан
 деп айткан: Каан Кааныма айткан: Мен эш-
 түлеріңді пүдүна тепселткінче оныма оттүр, те-
 ген. Давит Аны Каан деп айтканда, Ол аа үүл
 каніп колоттон; теді. Аңдарда, бірзідее Аа кару
 сөс аңдып болбоды. Ол күннен кері Анан сөс
 сұрайрга бір-дее кижі тідінбеді. Ол чакта Інсүс
 калыка, Боінын үренчіктеріне аңдып тұра берді:
 Монсендін ордына бичікчилер-біле Фарсенлер от-
 түрдылар. Алар слерді нені чекчилегер дезелер, слер
 чекчилегер, Эдігер: кылыгын дезе кылымбагар.
 Алар аңдарын айдат, бонлоры этпейт. Көдүрүп
 албас үүр тлюктер эдіп, кижілердін ініне салады-
 лар: бонлоры сабар-была-даа тилдырбайдылар.
 Нені-дее элерде, бісті кижі көрзін деп эдеділер.
 бажындагы чеберін кендідеділер, киймдерінін каади-
 зын албак эдеділер. Тонго келзе, төр баштап
 кыйн аңдарын сүеділер, мөргүйр үнге кірзе, баш
 алып өрө оттүрарын сүеділер, тлюнга келзе, күн-
 дүркенділер, үредүчі, үредүчі деп аладарын сүеді-

лер. Слер дезде, үредүчі деп аданбагар: үредүчігер
 аныс Христос: слердін ончогор үзери карындаштар.
 Кіжині брде ада деп антпагар, адагар аныс теңередегі
 Ада. Паштаачы деп аданбагар, слерді паштаары аныс
 Христос. Ааныгар слерге күл болзын. Пііктідінген
 кіжі абызаар, абызыдынган пііктеер. А бичікчи-
 лер, Фарисейлер, оптулар, слерге ачу корон бткен ле:
 слер кіжі кідірбей Күтандын каандыгын ала аза-
 гар: аа боюгар даа кірбей азаар, кіреін теген кіжі-
 лерді де кідірбей азаар. Бичікчилер, Фарисейлер, опту-
 лар, слерге ачу корон бткен ле: түл кіжілердін үн-
 анын тип азаар, кіжі көрзін деп удаан мөргүп аза-
 ар: анын үчүн там пүрүга түжерзегер. Бичікчилер,
 Фарисейлер, оптулар, слерге ачу корон бткен ле:
 анысты даа ала пактырган менек деп, талай ке-
 чип, бр өдіп тюрезігер, болгыдын болзо, аны ала-
 ныгардан ажар таамынын үүлы эдезігер. Көзі іок
 башчылар, ачу корон слерге бткен ле: слер Күтан
 өргөөзі биле шертенгенді кемі іок деп түразы-
 гар, өргөөнін алтыны была шертенгенді пүрүзы-
 нып азагар. Сагыжы іоктор, көзі іоктор,

КАЖЫЗЫ АН: АЛТЫН АН БА; АЛТЫНДЫ АРУ ЭДЕР
 ОРГОО АН БА; БАЗА: ШІРЕЕ-БІЛЕ ШЕРТЕНГЕНДІ КЕМІ
 ІОК ДЕП АЗАГАР, ШІРЕЕ ҮСТҮНЕ САЛГАН БЕРҮ-БІЛЕ
 ШЕРТЕНГЕНДІ ПҮРҮЗЫНЫП АЗАГАР. САГЫЖЫ ІОКТОР,
 КӨЗІ ІОКТОР, КАЖЫЗЫ АН: БЕРҮ АН БА; БЕРҮДІ АРУ
 ЭДЕР ШІРЕЕ АН БА; АНІП ШІРЕЕ-БІЛЕ ШЕРТЕНГЕНІ, ШІРЕЕ-
 НІ АНДЫП, ШІРЕЕ ҮСТҮНДЕГІЗІ-БІЛЕ ШЕРТЕНГЕНІ. ОР-
 ГОО-БІЛЕ ШЕРТЕНГЕНІ, ОРГОО-БІЛЕ ШЕРТЕНІП, ІЧІНДЕГІ
 ТҮРГАНЫ-БЫЛА ШЕРТЕНГЕНІ. ТЕНЕРЕ-БІЛЕ ШЕРТЕНГЕНІ
 КҮТАНДЫН ШІРЕЕЗІ-БІЛЕ, ҮСТҮНДЕ ОТТҮРГАНЫ-БЫ-
 ЛА ШЕРТЕНГЕНІ. БІЧІКЧІЛЕР, ФАРНСЕНЛЕР, ОПТУЛАР,
 СЕРГЕ АЧУ КОРОН ҒТКЕН-ЛЕ: СЕР МАТА, АННЕ,
 ТМИН ӨЛӨННІН ОН ҮЛҮҮНЕН БІР ҮЛҮДІ БЕРЕРІН
 БЕРІП АЗАГАР, ЗАКОННЫН АНЫ ЧЫНДЫ, БІАНДЫ,
 ПҮДҮМДІ ТАШТАГАНЫГАР. МҮНЫ-ДАА ЭДЕРГЕ, АНЫ-
 ДАА ТАШТАБАЙКА КЕРЕК ЭДЕ. ТОМОНОКТЫ СЫСҚЫ-
 РАР, ТҮӨНІ ТЮДАР КӨЗІ ІОК БАШЧИЛАР, СЕРГЕ АЧУ
 КОРОН ҒТКЕН-ЛЕ. ІЧІНЕ КАРА, МЕКЕ ТҮЛО АЖҚТЫН
 ТЫЖЫН АРУЛАНТАН БІЧІКЧІЛЕР, ФАРНСЕНЛЕР, ОПТУЛАР,
 СЕРГЕ АЧУ КОРОН ҒТКЕН-ЛЕ: СЕР, ТЫЖЫ АРАШ,
 ІЧІ ӨЛГӨН СӨӨКТҮ, АР ҒКІЙНЧІЛҮ, СЫРАЛУ МЕЖІК-ТІН,

Кіжілерге тыжы-была ак болуп көрүнүп азалар,
 ічигерге оп, кара толо. Бичікчилер, Фарисейлер,
 опугулар, сизге ачуу корон ыткен-ле: сиз пророкторго
 межиктер азанла, актулардын кертмелерин кееркеделе,
 андазыгар: адаларыбістін түжүндө болзовіс,
 пророктордын канын агыспас эдек. Анип андып,
 пророкторды өлтүргөн кіжілердин үлдарыбіс деп
 боюгарды кереленип азалар. Адаларыгардын ыттыр-
 бегенин ыттыргензегер! Тиландар, эхиднеден чыккан-
 дар, таамаа түжүрер аргыдан канип качарзагар;
 анын үчүн, мна, Мен сизге пророкторды, кер-
 сүлерди, бичікчилерди іедім: сиз кажыларын өлті-
 рерігер, креске кере тарттарыгар, кезігін мөргүөр
 үйгерде согорыгар, түрадан түраа качырарыгар.
 Брде төгүлген ар актудын каны сизге түшкен:
 ак сагыштү Авелдин канынан ала, өргөөбіле
 шіре ортозында сиздин өлтүргөн Варахїа үүлы
 Захарїанын канына ыттыре. Сизге чын андып
 түрүм: пү анмака ол ончозы ыткен-ле. Э
 пророкторды өлтүргөн, саа інген элчилерди таш-
 была согуп өлтүргөн Іерусалим, Іерусалим, күш

боінын̄ балдарын канады алдына туюнаткан_дын̄,
 балдарынды канча туюнадайн̄ тебедім, елер бол-
 боҗоныгар. Мна, юртыгар елерге зен калат. Елерге
 чын андып түүрүм: елер эмдіден ары, Вааннын̄
 алдында клааткан алкалү деп анткынча, Мені көр-
 бессегер, тедеі.

Въ великїи вторникъ, на лѣтѣргин.

Мат. д. зач. рв.

Ваан анткан: ол күнді, часты кем_дее бїлбес,
 теңередегі Ангелдар_даа бїлбес, аныс_ла адам
 бїлер. Нондын̄ түжүнда болгон_дын̄, кїжі Үүлы
 келерде андын_ок болор. Аїк чыкалак күндерде,
 Нон керепке кїргинче, кїжілер ічїп, тип аткан,
 кїжі алары алып, кїжее барары барып түүрган,
 ончозын кырган аїк фткїнче, сагышка_даа кїдїрерї
 іок болгон. Кїжі Үүлы келерде андын_ок болор.
 Аланда тюрҗен экүдїн̄ бїрзїн алар, бїрзї ада-
 галар. Термен тарткан экі тыжы кїжїнїн̄ бїрзїн

алар, бiрзi адалалар. Мᠥнын үчүн, Вланыгардын
 келер чазын бiлбесте, үнгү болугар. Үндiн эезi
 үүрчы келер карүүл оiн бiлзе, үюктабан, үiн
 кастырбас эде деп, слер бiлiп азалар: мᠥнын үчүн
 слер андын ок белен болугар. Бiжi үүлы слердiн
 сактабаган часта келер. Вүлдарымды пашкарып
 түр деп, аш тиiр оiнде аш берiп түр деп ан-
 дып барган бiндiн пүдүмчiлү күлы кем-дiр; Бii
 келеле, анын айтканы-была эдiп тюргенiн үзер
 алза, күлы кержiктү болор. Слерге чын андып
 түрүм: аны ончо тiоожозiне баш эдер. Ол күл
 аман болуп, iчiнде, бiiм атам келбес, тiнле,
 нокорлорiн согуп, аракызактар-была iчiп, тип
 тюрө бергежiн, бii күл сактабаган күнүнде, кел-
 бес теген чазында келер, аны ара кезер, опту-
 ларга iткенге түжүрер, анда iн, тiштiн кыдир-
 ты болор. Ол чакта Вүтандын каандыгы, арыт-
 кыштарын алганча, колтууна үткүп чыкан он
 кыска ошкош болор. Алардын бежүү керсү,
 бежүү сагыжы iтпес колгон. Сагыжы iтпестерi
 арыткыштарын алала, маiн албаган. Керсүлерi

Арыткыштары-была немелүү маин алганча келген.
 Колтүү саадаганда, ончозы үргүледі, үюкгай бер-
 ді. Түн ортозында кынгы үгүлат: мна, колтү
 клаадыр, аа үткүп чыгыгар, теген. Ол кыстар-
 дын ончозы тұрагалып, арыткыштарын азап
 алдылар. Сагыжы җтпестері керсүүлериңе андат:
 магардан биске берігер, арыткыштарыбис үчүп
 праадыр, теділер. Керсүлері андат: биске-дее, слер-
 ге-дее җтпес болбозын деп, бистен алгынча,
 садучыларга барып, боюгарга садып алыгар, теді-
 лер. Алар садып аларга чыгып барып асалаар,
 колтү келді. Белен кыстар анын-была тонго
 кірішті, эжик абылды. анын кінде паагы кыс-
 тар келді, антты: Э Ваан! биске ачып бер, те-
 ділер. Аларга ол карүүн андат: слерге чын ан-
 дып тұрүм, слерді билбесмін, теді. Анын үчүн
 слер, кижі үүлынын келер күнүн, чазын билбесте,
 үнгү болугар, теді. Ол мундын үчүрлү болор:
 бір кижі ат ороонго бараин тйле, күлдарын
 кычыртып алып, аларга тѳоожозин берді. Бірзине
 беш талант күмүш берді, бірзине экүді, бір-

Зіне анысты, ар кажызынын чыдаарынча береле,
 саадабан сала берді. Беш талант алганы барды,
 анызын кереке тутты, үзері беш талант ас-
 тамдап алды. Экі талант алганы аніп-ок экі
 талант үзері астамдап алды. Аныс талант ал-
 ганы барды, анызын ырге көмді, біінін мөнүнүн
 сүгүп салды. Үлдеген кийнде ол күлдардын біі анып
 келет, аларды тооложорго алдыртат. Беш та-
 лант алганы үзері тапкан беш талантын алган-
 ча келет, андат: Э бий! маа беш талант берген
 эден, ма үзері беш талант тапканым пү, теді.
 Бий аны акшы теді, пүдүмчїлү, акшы күлым-
 зын, аска пүдүмчїлү болдын, көптін бііне сені
 туттадым, біінін күбадына кїрїш, теді. Экі
 талант алганы аніп-ок келді, антты: Э бий! сен
 маа экі талант берген эден, ма үзері экі та-
 лант тапканым пү, теді. Бий аны акшы теді,
 пүдүмчїлү, акшы күлымзын, аска пүдүмчїлү
 болдын, көптін бііне сені туттадым: біінін
 күбадына кїрїш, теді. Аныс талант алганы аніп-
 ок келді, антты: Э бий! сенін каттуунды,

Үрендебеген Ғрїннен аш кезерїндї, чачпаган Ғрїн-
 нен терерїндї бїлгенїм. Аман коркуп, барып
 таланттынды Ғрге сүгүп салдым. мұна, боюндїін
 ал, тедї. Аңдарда, бїн аа үткүлап анттыгы: аман,
 аякү күл! Үрендебеген Ғрїмнен кезерїмдї, чач-
 паган Ғрїмнен терерїмдї бїлгенде, мөнүнїмдї садү-
 чыларга бергїдїн Эден, мен келїп, боюмдїін ар-
 тыгы_была алар Эдем, тїйле, анын талантын
 алығар, он талант тапқанга берїгер, тедї. Бардын
 барына берїлїп кожылар, іоктүдын не бары онто
 алылар. Пү аман күлды тышкарыгы карачкала
 таштағар, анда їн, тїштїн кыдрты колор,
 тедї. Мүнїп аңдала, күлагы үкүр үкєын деп
 үнчүкты. Кїжі Күлы ончо ағарү Ангелдары_была
 мактүлү келгежїн, мактүлү шїреезїне оттүрар.
 Ар аймактар Анын алдына тїюлар. Күдүчї кон-
 лорды Эчкїлерден пөлгөн_дїн, алардын бїрзїн бїр-
 зїнен пөлүп їер, койлорын онына түргүзар,
 Эчкїлерїн солына. Аңдала, Каан онындагы түр-
 гандарга аңдар: келїгер, Адамнын аякағандары, не
 пүткен пүдерден берї елерге белендеген Энчї каан_

дыкты алыгар. Аштаганмін, слер Маа аш бер-
 генігер, сүүзаганмін, слер Маа ічерге бергенігер,
 кедертін келгенімде Мені түөүтканыгар, тиланаш
 болгонымда Маа кеп кідіргенігер, үүрүп атка-
 нымда Мені көрөргө келгенігер, түөрмеде өттүр-
 ганымда Маа келіп паадыгар, тіір. Ол чакта
 Аа актүлар карүүн беріп андар: Э Каан! качан
 аштаганынды көрөлө Сені азраган-дырык; сүү-
 заганында качан ічерге берген-дїрїк; кедертін келге-
 нїндї качан көрөлө Сені түөүткан-дырык; ти-
 ланаш болгонында качан кеп кідіргенїк; үүрүп
 атканынды, түөрмеде өттүрганынды качан көрөлө
 Саа келіп паадык; Андарда, аларга Каан үткүлап
 андар: мұны пү түрган күчү карындаштарым-
 нын бірүүзїне эткенїгер Маа эткенї, тіір. Анын
 кїнде Каан солында түргандарга андар: Менен
 кеде барыгар, каргалгандар, көрүмекке, анын элчї-
 лерїне белендеген мөнкү өткө. Аштаганмін, слер
 Маа аш бербедїгер, сүүзаганмін, слер Маа ічерге
 бербедїгер, кедертін келгенімде Мені түөүтпадыгар,
 тиланаш болгонымда Маа кеп кідірбедїгер, үүрүп

Атканымды, тўрмеде оттурганымды көрөргө
 келбедігер, тіір. Ол чакта пұлар-даа аңдар: Э
 Каан! аштаганынды, сүүзаганынды, кедертін
 келгенінді, тиланаш болгонынды, үзүрүп атка-
 нынды, тўрмеде оттурганынды качан көрөлө
 Саа болушпадык; тіір. Аларга Ол үткүлап
 аңдар: мұны пү күчүлердін бірүүзїне этпегенігер
 Маа этпегені, тіір. Аңдарда, алар мөнкү кыйн-
 га, актұлар мөнкү тюрүмге барар, теді. Інсүс
 пү сөстөрін аңдып божонгеле, үренчїктерїне аңт-
 ты: Экі күнүн бажында Пасха болорын слер
 біліп азар, кїжі Үүлы креске кере тартарга бері-
 лер, теді.

Въ великую среду, на оутрени.

Іван. зач. ма.

Озо бір чакта, Фарнсейлер үзері эрмектешкен:
 Эш неме эделбен турганыгарды көрүп турру-
 гар ба; Алдін ончозы Аны эежіп адыр, теділер.
 Байрамда бажыарга келгендердін кезігі Еллин кї-

жїлер болгон. Алар Галилейдегі Бндсаїдадан келген
 Фїліппке пазып келеле, сұрадылар: а бїн, бїс
 Інесуҗы кōроїн деп тұрүбїс, теҗїлер. Фїліпп мұны
 Андрейге барып аңдат: Андрей бїле Фїліпп экү
 мұны Інесука аңдадылар. Інесу аларга карүүн
 аңдат: кїжі Күлынын макталар ої ктті. Слерге
 чын, чын аңдып тұрүм: пүүдандын үренї крге
 тұжүп ольезе, аныс бої калар: олзо, үренї көп
 пүдер. Ноїнын тынын сүерї, тынын оңїдер,
 пү крде тынын кк кōрорї, аны мōнкү кюрүм-
 ге чеберлеїр. Маа күл болгоны Менї эеш-
 сїн: Мен канда, күлым-даа анда болор. Маа күл
 болгонды адам күндүлеїр. Эм тыным ажүүра
 бердї: ненї аңдаїн; Э Ада! пү частан Менї арғала
 тегей эдем: Менїн келген чазым ол. Э Ада!
 адынды мактаткын, теҗї. Мұны аңдарда, теҗе-
 реҗең үн үгүлды: мактаттым, база-даа мак-
 тадарым, теген. Мұны үгүп тұрган калык
 аңткан: пү күзүрт, теҗї. Кажылары, Аа Ангел
 эрмектендї, тешгї. Аңдарда, Інесу аңтты: ол
 үннүн үгүлганы Менїн керегїмде эмес, калыктын

керегінде. Эм пү Элдін аргызы пүдер, Эм пү
Элдін бii чагара качырлар. Мен җрден көдүрлзем,
ончолорды Боюма пактырарым, теді. Мүніп
антканы, кандын өлүм-біле өлөрін антканы. Ка-
лык каруун беріп антты: бис Христосты мөнкү
тюрер деп үкан Эдебис: Эм кижі Үүлы көдүр-
леткен деп антканын не-дир; Ол кижі Үүлы
кем-дир; теділер. Інесү аларга антты: елерге арык-
тын арыганы удабас: арык арып түргынча
тюрүгер, елерді карачкы түн албазын. Карачкыда
тюргені канар барып антканын білбес. Арык
елер-біле тюргенчеде, арыка пүдүгер: арыктын
балдары болорыгар, теді. Мүніп андала, Інесү
алардан чыгып, ажынып сала берді. Ол
алардын көзінче мынча канкал эткен, алар
пүттпеділер. Исаїа пророктын сөзі чын болуп
андын болды: Э Каан, бистен үкан сөскө пүт-
кені кем-дир; Каан колынын күчї кемге билдирген-
дир; теген. Алар Исаїанын антканы-была, пү
калык Маа астырарга берей, көзїбис көрбезін,
күлагыбис үкпазын, тїнле, көзін көрбес эдїп,

тюрөгін таш эдип, пүдере болбодылар. Исаїанын
 мүнөп айтканы, Анын магын көрүп, Аны андып
 тұрган түжүндө айтканы. Алардын бинлерінен дее
 пүткені көп болгон: алар пүтсе дее, кижинин магын
 Вүтандын магынан артыксынып, бисті иннагогтон
 анра чагарып инбезин деп, Фарисейлерден коркүп,
 пүткенін айтпай тұргандар. Андарда, Инсүс үн
 салып айтты: Маа пүдері, Маа пүдері эмес,
 Мені Ингенге пүдері, Мені көрүп тұрганы Мені
 Ингенді көрүп тұрганы. Арыкмөн элге келдём:
 Маа пүткені карачкыда калбазын деп. Кем сө-
 зімді үгала, пүтпезе, аны аргылап тұрган эмес-
 мён: элді аргылаарга келген эмесём, элді арга-
 лаарга келгенём. Мені кеде тегеннин, сөзімді
 арачпастын аргызын эдері бар: айткан сөзім,
 калганчы күнде аны ол аргылаар. Мен Боюмнан
 андып тюрген эмесём, нені андып тұрганымды,
 нені андарымды Мені инген адам салып берген.
 Анын салганы мөнкү тюрём деп біліп тұрүм.
 Анын үчүн нені андып тұрүм, адамнын ант-
 каны была андып тұрүм, теді.

Б'Ъ ВЕЛІКЪЮ СРЕДЪ, НА ЛІТЪРГІН.

Мат. д. Зач. 13.

Озо бір чакта, Ісусе Виданіадагы капкаш
 Палүлү Сімоннын үінде оттүрүп атканда,
 бір үй кижі Да алабастр немелү кыймат міро
 алганча келді. Ол кыйн адып аткан түжүндө
 бажына үрды. Үренчїктерї мұны көрөлө, кырчү-
 үрдылар: мұндынды нерек үреп адыр; пү міроны
 кыйматка садып ііп, тленчїлерге бергїдїн эде,
 тештїлер. Ісусе алардын сөзїн бїлеле, антты:
 үй кїжее пүлгак сөс не андазагар; анын акшы-
 зын аттїргенї Маа. Тленчїлер слер-бїле өргүлдн
 тюрү: Мен дезе слер-бїле өргүлдн эмес. Пү акшы
 титты эдїме үрүп, сөөгїм түдарга белен-
 бедї. Слерге чын андып түрүм: пү Евангелїе
 элдїн ончозына канда-ла арлалза, анын эткенї-
 дее үндүлбас, андылар, тедї. Ол чакта Іуда
 Іскарїот тїттен, онекүдїн бірүүзї, үлү абыстарга

паады, антгы: маа нени берергер; Аны елерге
беріп ієін, теді. Алар аа отүе күмүш акча берер
болды. Ани бері Аны беріп ієрге ұлак оін
педреді.

Бз великіи четвертокъ, на оутрени.

Лук. зач. ѿн.

Ол чакта, ачыбаган аш титтен, Пасха деп
баирам фдіп клааткан болгон. Ұлу
абыстар, бічікчїлер Інесуғы өлтїерге аргазын пед-
реп тїордїлер. Алар калыктан коркүп аткан. Ол
чакта, онекүдїн бїрүүзї Іскарїот тїттен Іуданын
ічіне көрүмес кїрдї. Ол барып, Інесуғы канїда
беріп ієрїн абыстар-была, бїнлер-біле эрмектештї.
Алар сүгүндї, аа акча берер болды, ол Аны беріп
ієр болды. Аны калыктан тўюка беріп ієрге
ұлак оін педреді. Пасха козыны өлтїереттен,
ачыбаган аш тїор күнї фдіп келерде, Інесу
Петр-біле Іоанды інды: барып, біске тїїрге Пас-

ханы белендегер, теді. Алар, аны бісті кайда бе-
 лендезін деп түрүн; теділер. Ол аларга антты:
 слер пү тұраа кіріп праадарда, көнөк сү алып
 клааткан бір кижі слерге түштаір. Аны кірес үіне
 фтре эже барыгар: кіреле, үндін эезіне андыгар:
 Пасханы үренчктерім біле кажы тұрада тиін деп
 сенен үредүчі сұрап ат, дезегер. Ол, ічі кееркеткен, кен
 үй слерге көргүзер, анда белендеп салыгар, теді.
 Алар барала, антканы была таптылар, Пасханы
 белендеділер. Оі фдіп келерде, Ол кыін атты,
 онекі Апостолы Анын была кожо. Аларга антты:
 пү Пасханы кыйнадар оім фткелеке слер біле
 тиін деп тюргенім. Слерге чын андып түрүм:
 Вүтан каандыгындагы Пасха пүткінче, пү
 Пасхадан тивессім, теді. Аак алып, алкыш
 фттіреле, антты: аны үзері үлежіп алыгар.
 Слерге чын андып түрүм: Вүтандын каандыгы
 келгінче, виноград үренінен ічпессім, теді. Калаш
 алып, алкыш фттіреле, сындырала, аларга беріп
 антты: пү тұрган Менің эдім, ол слердін үчүн
 беріліп адыр. Анда Мені эзеі эдіп тюрүгер.

Аш тиген кийнде аакты анип-ок айтты: пү аак,
 слердін үчүн тогүлүп аткан Менін каным аны
 керее. Ана, Мені беріп-іердін колы Менін-біле
 кожо, ортолдо. Андын-даа болзо, кижі Үүлы-
 нын барары озо салганы-была. Аны беріп-ійген
 кижее ачу корон болор, теде. Алар, анип Эдері
 кемібіс колбогон деп, үзері сүража берділер. База,
 кажыбіс аан болоттон деп, алардан талааш
 чыкан. Ол аларга айтты: каандар калыктарына
 каныркантан, аларды пашкарары аакшызын
 фтгирері титтен: слер андын эмес: слердін
 ааныгар күчүгер-дін болзын, пашкарып түр-
 ганыгар ішмечі-дін болзын. Кажызы аан:
 кыин адары аан ба; керегіне тюрері аан ба;
 Кыин адары аан эмес беде; Мен слердін орто-
 гордо керегігерге тюречі-дін, слер дезе, ачуума
 кіріжіп атканыгар. Маа Адам кереестеген-дін
 слерге каандыкты кереестеп адым: каандыгымдагы
 ажымнай тип ічип түрарыгар, шіреелерге отту-
 руп, Израїлдін онекі үгынын аргызын Эдері-
 гер. Анын кийнде Ваан айткан: Сімон,

Сімон, мна, сагана елерді пүүдәй чылап чачаин
 ба деп сурап ат. Сені пүүдүнбей калбазын деп,
 сенін үчүн мөргүдүм. Сен соондо сананып алала,
 карындаштарыңды тыныткын, теді. Да ол ка-
 рүүн беріп антты: Э Каан! Сенін биле түрмее-
 дее, өлүмгедее барарга белеммін, теді. Да Ол
 антты: саа андып түрүм, Петр, бүгүн,
 күштын эркегі кыңгыргалака, Менен үч
 каттап ана түжерзін, тинле, аларга антты:
 елерді баштык іок, кап іок, өдүк іок ингенім-
 де, нені керексінгенігер без теді. Алар, іок, те-
 ділер. Ол чакта аларга антты: Эмдї дезе,
 баштыктү кїжі баштыгын алзын, каптү
 андын ок: ол іок болзо, кїимін садып ііп,
 үлдү садып ал. Елерге чын андып түрүм: ка-
 ралүларга тоолү болды деп чїнгенін чыны Менен
 чыгаттан, теді. Менін үчүрүм үчүна фдїп клаат,
 теді. Алар антты: Э Каан! мна, мунда экі
 пычак бар, теділер. Ол аларга, болор, теді. Чы-
 гала, Боїнын анынча Влеон түга паады. Үрен-
 чїктерї Аны эеже паадылар.

ВЪ ВЕЛИКІЙ ЧЕТВЕРТОКЪ, НА ЛІТЪРГІН.

Мат. д. зач. рз.

Ван Боинын үренчїктерїне айткан: Экі күннүн бажында Пасха болорды слер біліп азаар, кїжі үлү креске кере тартарга берїлер, тедї. Ол чакта үлү абыстар, бїчїкчїлер, калыктын аандары Каада деп үлү абыстын күрентїгїне тюүлүжүп келдїлер. Инсусты меке-біле түдүп өлтїрерге үзерї тїоптїжөгеле, айттылар: байрамда-ла түтпїлдар, калыктан пүлгак чыкпазын, тедїлер. Инсус Внданїадагы капкаш палүлү Симоннын үїне кїрїп оттүрүп атканда, бїр үн кїжі Аа ала-бастр немелү кынмат мїро алганча келдї. Ол кын адып аткан түжүндө бажына урды. Үренчїктерї мұны көрөлө, кырчүүрдилар: мұндынды нерек үреп адыр; пү мїроны кынматка садып іїп, тленчїлерге бергїдїн Эде, тештїлер. Инсус алардын сөзїн білеле, айтты: үн кїжее пүлгак сөс не андазагар; Анын акшызын өттүргенї

Маа. Тленчїлер слер_біле өргүлди: Мен дезе слер_біле өргүлди эмес. Пү акшы титты эдіме үрүп, соогім түдарга белендеді. Слерге чын андып түрүм: пү Евангеліе элдің ончозына кандала арлаза, анын эткені_дее үндүлбас, андылар, теді. Ол чакта, Іуда Искариот титтен, онекүдін бірүүзі, үлү абыстарга барып, антты: маа нені берерігер, Аны слерге беріп іеін, теді. Алар аа отүс күмүш акча берер болды. Анан бері ол Аны беріп іерге үлак өін педреді. Ачыбаган аш тиір күннүн паштамазында үренчїктер Інесука пазып келеле, бісті Пасханы канда белендезін деп түрүңз тедїлер. Ол антты: түрадагы андын теген кїжее барып, андыгар: өім ждїп клаат, Пасханы үренчїктерім_біле сенде эдерім деп, үредүчі анткан деп, андыгар, теді. Үренчїктер Інесутын антканы_была эттілер, Пасханы белендеділер. Кеч кїргенде Ол үренчїктерї_біле кыїннан атты. Інесу, Адам ончоны колыма берді деп, Күтандан келгенмін, Күтанга барарым деп біліп, кечкі аш тнп оттүрала, түрагалды, каттанчызын чечті,

кол арткыш алып, күрчанды. Андын кинде кол
 тюнүшка су үрды, үренчиктеринин пүдүн тюнүп,
 күрчанган кол арткыжы-была артып тұра берді.
 Сімон Петрге пазып келет, Да ол андат: Э
 Каан! пүдүмды Сен тюнарын ба; теді. Да Ісус
 карүүн беріп андат: Эдип тұрганымнын үчүрын
 Эмді білбей азын, соондо білерзін, теді. Да
 Петр андат: пүдүмды качан-даа тюнбасын, те-
 ді. Да Ісус үткүлап антты: Мен сені тюнба-
 зам, үлүүме крөшпесейн, теді. Да Сімон Петр
 андат: Э Каан! аныс-ла пүдүмды эмес, колум-
 ды, бажымды-даа, теді. Да Ісус андат: тю-
 нүлганнын пүдүн-на тюнар керек, өйкөзү дезде арү.
 Слер арүүн арүзыгар, ончогор арү эмес, теді.
 Ончогор арү эмес деп антканы, Боин садып інген
 кижині біліп антканы. Алардын пүдүн тюнала,
 киймін киле, ончто кыйн антты, антты: слерге
 Эткенімнин үчүрын біліп азалар ба; Слер Мені
 Үредүчі Каан деп адап тұрган Эдегер, антканы-
 гар чын, Мен ол түрүм. Андын болзо, Каан
 Үредүчі Боюм пүдүгарды тюнганымда, слерге-дее

үзери пүдүгарды тюнүжарга керек. Слердї Менїн
 эткенїмнен көрө эдїп түрзын деп, слерге іозор
 бердїм. Слерге чын, чын андып түрүм: күл
 біінен аан эмес, элчі ійгенїнен аан эмес. Слер
 мұны біліп, эдїп түрган болзогор, кезіктү,
 тедї. Алар аш тип аткан түжүнда антты:
 слерге чын андып түрүм: слердїн бірүүгер Мені
 кїжі колына берїп іер, тедї. Алар үлү ачуланды,
 ар кажызы, а Каан! мен болбоїн деп андыжа
 бердїлер. Інесү карүүн антты: Менїн біле кожо
 табака колун сүкан пү Мені берїп іер. Андын-
 да болзо, кїжі Үүлынын барары чїйгенї біле. Кїжі
 Үүлын берїп ійген кїжее ачу корон болор. Ол кїжі
 түүүлардын ордына түүлбаза-чы, тедї. Ал түш,
 Аны берїп іерге түрган Іүда антты: Равви! мен
 болбоїн; тедї. Інесү аны, сен анттың, тедї.
 Алар аш тип атканда, Інесү калаш алды, ал-
 канла, сындырды, үренчїктерїне берїп, антты:
 алыгар, тигер, пү түрган Менїн эдїм, тедї.
 Ажкты алып, алкыш фтгїреле, аларга бердї,
 антты: мұнан ончогор ічїгер, пү түрган Менїн

каным аны керее, ол көп кѣжінін кѣлнчектерї
 ташталарына тогүлүп тұру. Слерге чын андып
 тұрум: Адамнын каандыгында слер-біле кожо
 аны аракыны ічер күнүм іткнче, пү виноград
 үренінен мұнай ары ічпесім, теді. Сарна-
 жала, Елеон туга паадылар. Ол чакта аларга
 Ісүс андат: пү түнде слердін ончогор Менен
 пулганарзаар: чннген сөс бар: күдүчннн соксом,
 үүрлү конлоры тозып барар, теген. Терілгенім
 кннде слердї Галиленде озынарым, теді. Да Петр
 каруун антты: Сенен ончозы-даа пулганза,
 Мен качан-даа пулганбассым, теді. Да Ісүс
 антты: саа чын андып тұрум: пү түнде күш-
 тын Эркегї кынгыргалака, Менен үч кат ана
 түжерзін, теді. Да Петр андат: Сенн-біле
 олгүдн-дее болзом, Сенен ана түшпесім, теді.
 Ончо үренчїктер анп-ок андып тұрды. Анын
 кннде Ісүс алар-была Гедсиманїа деп фрге ке-
 лет, үренчїктерїне андат: Мен анда барып мөр-
 гүгнче, мұнда оттүрүгар, тннле, Петр-біле
 Зеведенднн экі үүлын алганча барып, ажүүра,

күүрөй берді. Анидала, аларга Інесү айдат: тыны-
 ма олор ачу түштї: Менїн біле мунда үюк-
 табан түрүгар, тїнле, Эбеш кедерї барып, туюсь
 төмен тигылала, мөргүй берді: Э Адам! пү
 аак Менен астыкыдын болзо, астыкыын: ан-
 дын даа болзо, Менїн күүнүм біле болбозын,
 Сенїн күүнүн біле болгон, тедї. Андарда, А
 тенереден Ангел келїп көрүндї, Аны тыныдып
 түрды. Ол сагыжында кнїжїп, кїчеп мөргүдї.
 Анын терї кан болуп брге тамчылаган. Мөр-
 гүден түрүп, үренчїктерїне келзе, алар үюктап
 адыр. Петрге антты: аныс даа чак үнгү болорго
 чыдабадыгар ба; Үюктабагар, мөргүгөр: кткерге
 түштїгөр. Сагыш омок, эт үан, тедї. База
 экинчїзїн барып, мөргүдї: Э Адам! пү аакты
 астыктырбан, Менї анан ічсїн дезен, Сенїн та-
 бын болгон, тедї. Анан келзе, алар үюка пас-
 тырып, база үюктап адыр. Аларга тїнбей, он-
 то паады, үчүнчїзїн ол ок сөзїн андып мөргүдї.
 Ол чакта үренчїктерїне келет, аларга айдат: слер
 энчїгїп үюктаганча азалар: мна, оїм кдїп тїр:

кїжі ҮҮлы кїлїнчектүлердїн колына берїледїр.
 Түрүгар, баралы: мна, Менї берїп-тер кїжі Үдїп
 клаат, тедї. Ол мүнїп андып түргынча, Іуда
 тїтген, онекүдїн бірүүзї, анын-была кожо үлү
 абыстардан, калыктын аандарынан кылыштү,
 казыкты көп кїжі келет. Аны садып-їнгенї алар-
 га бїлдї андып берген: мен кажызын окшонзом,
 ол түрү, Аны алыгар, теген. Паскан боїнча
 Інеска тюрүктан келїп, Э Равви! Эзен, тїнле,
 Аны окшонды. Да Інесу айтты: наадн! сен поо
 не келдїн; тедї. Андарда, пазып келдїлер, Інесу-
 ка кол салып түттылар. Інесу-была кожо тюр-
 гендердїн бірүүзї, колын сүнүп, үлдүзїн сүура
 тартып алала, үлү абыстын кұлынын он кұла-
 гын кезе какты. Андарда, да Інесу айтты: үл-
 дүндї кынга сүк, үлдү түтканы үлдүден өлөр.
 Менї, пү түрганда, онекї черүден артык Ангел
 черүдї їнзїн деп Адазынан сұрап албас деп түрүн
 ба; Мүндын болбозо, Чїїмнїн чыны канїп чы-
 гар; тедї. Ол чакта Інесу калыка айтты: ка-
 ракчыны түдїн теген-дїн, Менї аларга кылыштү,

казыктү келгенігер. Өргөөдө үредіп, күннүн-
заин слер-біле оттүрганым, слер Мені албага-
ныгар. Мұнын ончозы пророктордын Чімінін
чыны чыгып болды. Ол чакта ончо үренчїктерї
Аны таптап, кача берділер. Инсүсты алгандар,
Аны Каїфа деп ұлу абыска алып паадылар. Анда
бічїкчїлер, ұлулар тїюулүшкан. Петр дезе, Инсү-
сты дезе рагынан барып айткан, ұлу абыс-
тын күрентігіне чїгсе. Күрентік іїіне кїреле, Аны
кайдып іїгеї-не деп көрөргө, алчылар была-оттүр-
ды. Ұлу абыстар, ұлулар, синедрионнын ончозы
Инсүсты өлтїрелї деп, Аны каралап аңдарга кереечї
педреп, таппай тұрдылар: тїгүн кереечї көп-дее
келзе, таппай салдылар. Ан калганчызында экі
тїгүн кереечї келїп, айтты: Ол Күтандын өр-
гөөзін оодып, үч күнге пүдүрерїм деп айткан,
теділер. Ұлу абыс тұрагалып, Ала айтты:
карүүн не айтпанызын; алар Сенї не деп үгүзүп
түрү; тедї. Инсүс үнчүкпай тұрды. Ұлу абыс
Ала айтты: түрү Күтан-была Сенї шертеп сұрап
түрүм: аңг біске, Күтандын Ұлы Христос

Сен без теңдi. Инсус аны, антты, теңдi. Аны
 эмитiрiп андып тұрум ерге: Эм кiжi Құлы
 күчтiн он анына оттұрарын, пұлұт-была клаа-
 дарын көрöрiгер, теңдi. Ол чакта ұлу абыс кii-
 мiн тирта тартты, антты: Ол Күтанды аман-
 дап ат, бiске база кереечi не керек; теңдi. Ол
 чакта алар Анын тюзiне түйкүрдi, чыкчытады.
 Кажылары Аны алака согуп, Э Христос! Сенi
 кем сокты, бiске танып ант деп тұрдылар.
 Петр дезе, тышкары күрентiкте оттұрган. Күлга
 тюрген бiр үй кiжi аа пазып келеле, антты:
 Галлен кiжi Инсус-была сен кожо тюргензiн,
 тiiрде, ол ончолордын көзiнче ажырып iндi: сен
 не деп андазын болбогон бiлбесiм, теңдi. Ол эжiк-
 тiн тыжы ар чыгып праадарда, база бiр үй
 кiжi аны көрöлө, андагы тұргандарга антты:
 Назарей кiжi Инсус-была пұ база кожо тюрген,
 теңдi. Ол база ажырды, ол кiжiнi бiлбесiм
 деп шертенiп антты. Ас мынча бололо, ан-
 дагы тұргандар пазып келеле, Петрге анттылар:
 сенi алардын бiрүүзi деп чын адыр, сенi эрмегiн

таныдып айт, теділер. Ол чакта Петр, ол кижіні білбесім деп, Күтанды адап шергеніп тұра берді. Да тұра күштын Эркегі кынгыра берді. Андарда, Петр, күштын Эркегі кынгыргалака Менен үч кат апа түжерзін деп, Инустын айткан сөзін эзеп алды. Чыгып барала, ачүүн ілады. Тан арып келерде, ончо үлү абыстар_была калыктын үлүлары Инусты өлтөргө тіоптөштілер. Аны пүүлап алып, Понтін Пилат бінге апарып берділер.

ОГЛАВЛЕНІЕ ВЪ АНГЕЛІИ.

Въ недѣли:	Стран.
Пасхи	Г.
В-ю по Пасхѣ, ѿ Ѳωмиѣ	Б.
Г-ю - - - ѿ Мѵронѡницахъ	В.
Д-ю - - - ѿ разслабленномъ	Г.
Е-ю - - - ѿ Самарѣнынѣ	Д.
Ж-ю - - - ѿ слѣпомъ	Е.
Сѣтѣхъ Сѡцѣ, молитва Гда въ садѣ Гедениманскомъ	И.
А-ю по Пятидесятницѣ, всѣхъ Сѣтѣхъ, Сѡкъ испобѣданіи имени Хрѣтова	К.
Б-ю по всѣхъ Сѣтѣхъ, призваніе Петра, Андреа и дрѣгнѣхъ	Кв.
Г-ю ѿ нестѣжаніи	Кг.
Д-ю исцѣленіе слѣпѣи сотникава	Кд.
Е-ю исцѣленіе двѣхъ вѣсновѣтѣхъ	Кз.
Ж-ю исцѣленіе разслабленнаго	Кв.
З-ю исцѣленіе двѣхъ слѣпѣхъ	Кн.

л_ю	насыщеніе пльтью хлѣбами	л.
л_ю	хожденіе по морю	ла.
л_ю	исцѣленіе вѣсноватаго	לב.
ла_ю	притча ѿ должникѣ	лג.
лв_ю	ѿ богатомъ юношѣ	לד.
лг_ю	притча ѿ виноградарехъ	לז.
лд_ю	притча ѿ званныхъ на брачный пиръ	לי.
ле_ю	ѿ наибольшей заповѣди закона	לד.
лз_ю	притча ѿ пяти талантахъ	מ.
лз_ю	исцѣленіе дочери жены Хананейской	מב.
ли_ю	ѿ чюдесномъ ловѣ рыбы	מג.
лв_ю	ѿ любви ко врагамъ	מד.
лв_ю	воскрешеніе юноши Найнискаго	מז.
лв_ю	притча ѿ сѣятелѣ	מז.
лв_ю	притча ѿ богатомъ и Лазарѣ	מח.
лг_ю	исцѣленіе вѣсноватаго въ странѣ Гадаринской	נ.
лг_ю	исцѣленіе кровоточивой и воскрешеніе дочери Іаира	נב.
лг_ю	притча ѿ Самарянинѣ	נד.
лз_ю	притча ѿ челоуѣкѣ, оу котораго былъ хо- рошій оурожаи въ полѣ	נז.
лз_ю	исцѣленіе слѣченной женщины	נז.
лн_ю	притча ѿ званныхъ на вечерю	נה.
лд_ю	исцѣленіе десяти прокаженныхъ	נד.

Л-ю	ѡвѣтъ Гда ѡдномъ изъ начальствующихъ	Л.Г.
Ла-ю	исцѣленіе слѣпца Іерихонскаго	Л.А.
Лв-ю	ѡ Закхѣѣ	Л.В.
Лг-ю	ѡ мытарѣ и фарисѣѣ	Л.Г.
Лд-ю	ѡ владномъ сынѣ	Л.Д.
Масопѣстную,	ѡ страшномъ судѣ	Л.З.
Сыропѣстную,	ѡ прощеніи Сбидъ	Л.Д.

Евліа свѣдѣтъ и недѣль великаго поста:

Вх	свѣдѣтъ Л-ю поста, восторженіе клѣшкы	Л.О.
Вх	недѣлю Л-ю поста, ѡ Наданайлѣ	Л.А.
Вх	свѣдѣтъ в-ю поста, исцѣленіе прокаженнаго	Л.В.
Вх	недѣлю в-ю поста, исцѣленіе расслабленнаго	Л.Г.
Вх	свѣдѣтъ г-ю поста, призваніе Левіа Алаѣева	Л.Е.
Вх	недѣлю г-ю поста, ѡ крестномъ пути	Л.З.
Вх	свѣдѣтъ д-ю поста, исцѣленіе глухо-нѣмаго	Л.З.
Вх	недѣлю д-ю поста, исцѣленіе нѣмаго вѣсноватаго	Л.И.
Вх	свѣдѣтъ е-ю поста, исповѣданіе Петра	Л.П.
Вх	недѣлю е-ю поста, предреченіе Гда ѡ Своѣмъ страданіи и смѣрти	Л.А.
Вх	свѣдѣтъ з-ю поста, воскресеніе Лазаря	Л.В.
Вх	недѣлю вѣи, на оутрени, входъ въ Іерлімъ	Л.З.
Вх	великій понедѣльникъ на оутрени, ѡ смоковницѣ	Л.Д.

- Въ великій понедѣльникъ на литургін, ѿ признакахъ
втораго пришествіа Христова . . . . . чк.
- Въ великій вторникъ на оутрени, ѿвѣтъ Гда Фарі-
сѣимъ и Сааддукѣимъ и ѿбличеніе лицемѣрія . . . . . че.
- Въ великій вторникъ на литургін, притчи ѿ десяти
дѣваха и пяти талантахъ . . . . . рк.
- Въ великую среду на оутрени, Ёлины на празникѣ
пасхи и рѣчь Гда въ храмѣ . . . . . рн.
- Въ великую среду на литургін, возліаніе мвра на
на главу Гда, и совѣщаніе Іуды ѿ предательствѣ . . . . . рв.
- Въ великій четвертокъ на оутрени, оустановленіе
таинства Евхарістїи . . . . . рг.
- Въ великій четвертокъ на литургін, оумовеніе ногъ
и тайная вечеря . . . . . рз.

4282
68

Алт.
3=456

1-384135